திராவிடநாடு

17—8—58 | வார வெளியீடு | விலை 16 காசு

"தமிழ் வேந்தர்"

[செவ்வேள்]

நீள்வரையாம் இமயத்து நிமிர்ந்தபுலிக் கொடியேத்தி
தோள்வலிமை புலிகாணத் திகழுமிசைக் கரிகாலன்,

இகழுமிரு வடவர்தனை இடுப்பொடியக் கல்லேற்றி
தகவுடைய தேர்வேந்தன் தென்னகத்துச் சேரனும்,

வடவர்படை சினந்தெதிர்த்து வாகையணி நெடுஞ்செழியன்,
கடல்கடந்து கலமூர்ந்து கலைவளர்த்த பெருஞ்சோழன்,

பிழைகண்ட அக்கணத்தே பேருயிரை ஈந்தவனும்,
மழையன்ன கொடைதந்த மன்னவனும் குமணவள்ளல்,

வல்லவனும் விற்திறலின் வில்லாளன் ஓரியனும்,
நல்லதமிழ்க் கவிபாடும் நாவலனும் பாண்டியனும்,

பெற்றதொரு நற்கனியைப் பெரும்புலவர்க் களித்தவனும்,
உற்றதுயர் கேட்டவுடன் உள்மகிழ உதவினதும்,

எங்கள் தமிழ்வேந்தர்; ஈடற்ற நல்லரசு!
எங்கும் கேட்டிலைகாண்! ஏற்றமிகு பொற்காலம்!

மக்கள் குறைகாணின் மன்னவனே துயர்கொள்வான்!
தக்கபல நன்றாற்றத் தயங்காரே தமிழ்வேந்தர்!

கடல்கடந்த தாயகத்தார் கண்டறிலை கேட்டிடிலோ,
இடர்ப்பட்டுச் சாகின்றார், ஏனென்றார் அரசினரே!

பண்டைக் தமிழரசர் பாராண்ட நெறிமுற்றும்
கண்டதொரு கனவாகி, கவலைதான் எஞ்சினவோ?

கேட்டீரா சேதி!

ஆனைமலையில் தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை நிறுவ, தென்னிந்திய தோட்ட முதலாளிகள் சங்கம் உத்தேசித்துள்ளது. இப்பகுதியில் பயிர் செய்யப்படும் தேயிலையின் தரத்தை உயர்த்த இந்நிலையம் முயலும். இதற்காக 150-ஏகர் நிலம் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்க முயற்சிகள் நடக்கின்றன. சென்னை மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் தேயிலையில் 50-சதவிகிதம் ஆனைமலையில்தான் உற்பத்தியாகிறது.

*

நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 60-லட்சம்பேர், இந்திய உபகண்டத்து இரயில்வேக்களில் பிரயாணம் செய்கிறார்களாம். 60-இலட்சம் என்றால் கிட்டத்தட்ட பம்பாய், டில்லி இரண்டின் மக்கள் தொகைக்குச் சமம். ஒரு ஆண்டில் இரயில்வே ஊழியர்கள் 66-இலட்சம்பேர் பிரயாணம் செய்கிறார்களாம்.

*

வடக்கே கட்டப்படும் ஹிராகுட் அணைத் திட்டத்தின் கீழ் 2,04,964 ஏகரா நிலத்துக்குப் பாசன வசதி கிடைத்திருக்கிறதாம். 1958 மே மாதத்தில் மொத்தம் 1,52,13,810 யூனிட்டுகள் மின்சாரம் கிடைத்ததாம்.

*

ஆயுர்வேத வைத்தியத் தொழில் முறை, அதற்கு அங்கிகாரம் அளிப்பதுபற்றி ஆராய டில்லி, ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறது. இமாசலப் பிரதேச ரண சிகிச்சை நிபுணர் டாக்டர் கே. என். உடுபா தலைமையில், திருவனந்தபுரம் சர்க்கார் ஆயுர்வேதக் கல்லூரி ஆராய்ச்சிப் பேராசிரியர் டாக்டர் காலடி பரமேசுவரன் கமிட்டி உறுப்பினர். யூனியன் சுகாதார மந்திராலய உதவிக் காரியதரிசி நரசிம்மன் உறுப்பினர் மட்டுமின்றி கமிட்டியின் செயலாளருமாகப் பணிபுரிவார். மூன்று திங்களில் இக்குழு, அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

*

மூலப்பொருள் பஞ்சத்தினால் கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பெரும்பாதகம் ஏற்பட்டு, நெசவாளர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரிக்குமென, கைத்தறித் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்ட 6-பிரமுகர்கள் அறிக்கை விடுத்துள்ளனர். உபயோகிப்போருக்கான இறக்குமதி லைசென்சின் மூலம் செயற்கைப்பட்டு, சாய வகைகள், ரசாயன வகைகள், முதலியவற்றை மில்கள் போதிய அளவு இறக்குமதி செய்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் கைத்தறித் தொழில் இப்பொருள்களை பகிரங்க மார்க்கெட்டிலேயே வாங்க நேருகிறது. பகிரங்க மார்க்கெட்டிலேயோ, விலை தினம் ஏறுகிறது! இது மிகமிக அச்சமூட்டுகிறது என அ. இ. கை, விற்பனை கூட்டுறவு சங்கத் தலைவர் சோமப்பா, செ. கை. ச. தலைவர் எம். பி. நாச்சிமுத்து உள்ளிட்ட அறுவர், அவசர வேண்டுகோள், அனுப்பியுள்ளனர் டில்லிக்கு.

*

டில்லியில் இந்திய சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் புதிதாக ஒரு கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறது, காங்கிரஸ் சர்க்கார்! இந்தக் கட்டிடம் கடந்த கிழமை, திறக்கப்பட்டது. இதற்கான செலவு என்ன தெரியுமா? 84-இலட்சம் ரூபாய்கள்!!

*

ஆண்டுதோறும் எலும்புருக்கி நோயால் 5-லட்சம்பேர் சாகிறார்களாம்! சுமார் 25-லட்சம் பேர், இந்நோயினால் அவதிக்கு ஆளாகிறார்களாம்.

*

ஜெர்மனியில் இந்துக்கோயில் கட்ட ஏற்பாடுகள் நடக்கிறதாம்! மேற்கு பெர்லின் நகரில் இக்கோயில் எழுப்பப்படுமாம். பெர்லின் நகரில் வசிக்கும் இந்தியர்கள் முயற்சிதான், இது. இக்கோயிலுக்கு ரூ. 10-இலட்சம் செலவாகுமாம். கோயிலில் மகாவிட்டுணு சிலை வைக்கப்படுமாம். மேற்கு பெர்லினில், 4000-இந்தியர்கள் வாழ்கிறார்கள். வெளிநாடு போயும், இந்த 'வேலை' போகவில்லை!!

*

வைகுண்டம்தாலுகா முறப்பநாடு எனும் கிராமத்தில் கடந்த மாதம் ஆதித்திராவிடர்களுக்குள் நடைபெற்ற அடிதடிச் சண்டையில், ஒருவர் மாண்டார் இருவர் படுகாயமுற்றனர். மேற்படியூர் ஆதித்திராவிடர்களுக்குச் சொந்தமான தெய்வம் காலசாமியைக் கும்பிடுவது சம்பந்தமாகத்தான் இச்சண்டை ஏற்பட்டதாம்!!

*

திருப்பதி ஏழுமலையானைத் தங்கத்தாலேயே பக்தர்கள் முழுக்க அடித்திருக்கிறார்கள்! கூரைக்கு ஓடு, தங்கத்தாலே கிணறு என்று இப்படியெல்லாம் செய்திருக்கிறார்களாம், சென்றகிழமை. வைரத்தாலே கிரீடம் இருப்பதும், இன்னும் பல லட்சம் பொருமானமுள்ள நவரத்னங்கள் நிறைந்து கிடப்பதும் நாடு அறியும். இருந்தும், இதுவேறு கிடைத்திருக்கிறது!!

*

இந்திய உபகண்டத்தின் நானுபகுதிகளிலும் நகைகளாகவும் வேறுவிதமாகவும் கிடக்கும தங்கத்தின் மொத்தமதிப்பு ரூபாய் 2500 கோடியாகும் என்று பார்லிமெண்டில் மொரார்ஜிதேசாய் இந்தகிழமை தெரிவித்தார்.

★

இதற்குத்தானா!

லர் 17] ஆண்டு சந்தா ரூ. 8 [17-8-58] தனிப் பிரதி 16-காசு [இதழ் 5

ஓராண்டல்ல, ஈராண்டல்ல, பதினொரு ஆண்டுகள் உருண்டுவிட்டன.

வெள்ளைக்காரன் இந்த மண்ணைவிட்டு, வெளியேறி, இன்றோடு பதினொரு ஆண்டுகள், ஓடிவிட்டன.

இந்திய உபகண்டத்தின் சிம்மாதனத்திலே காங்கிரஸ் தலைவர்கள், உரிமைப் பூரிப்புடன், உட்காரத் துவங்கி பதினொரு ஆண்டுகள், ஆகிவிட்டன.

பதினொரு ஆண்டுகளாயிற்றே, ஒழிய, சுதந்திரத்தின் பலனைப் பருகினரா, மக்கள், என்றால், பெருமூச்சே ஏற்படுகிறது!!

வெள்ளையன் விரட்டப்பட்டால் நாடு நலம் பெறும் என்றார்கள். உண்மைதான், அது. ஒரு நாட்டில் அந்நியன் ஆண்டால், அவனுக்கு நாட்டின் நன்மைகளிலும், வளர்ச்சியிலும் அக்கறையிருக்க முடியாதுதான். அதற்காகவே, எங்கெங்கு விடுதலைக் குரல் எழும்பிடினும், விவேகிகள் வரவேற்கிறார்கள்; நாமும், 'முதலாவது ஆகஸ்டை' அகமகிழ்ச்சியுடனேயே வரவேற்றோம்; பாராட்டினோம்; வீர வணக்கம் சொன்னோம்.

விளக்கொளிகள் மின்ன, வெடிகள் முழங்க, கீதங்கள் கேட்க, புதுக்கொடி பூரிப்புடன் பறக்க, 'இந்தியா' விடுதலைபெற்றது. ஆனால், இன்பம் பெற்றதோ எனின், பெருமூச்சுத்தான் வருகிறது! மக்கள் மன்றத்திலிருந்துமட்டுமல்ல, அந்த மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற நேரு அவர்களே, அடிக்கடி, பெருமூச்சு விட்டுக்கொள்கிறார். அந்நிய நாட்டுத் தூதர்களுடனும், விவேக விளக்கங்களிலும் செலவழிந்த நேரம் போக, ஏனைய நேரங்களிலேவெல்லாம், நாட்டு நிலைமையைக் குறித்து, கவலை தெரிவிக்கிறார்.

இந்த ஆண்டு, சுதந்திர நாளை, காங்கிரசின் சாதனை நாளாகக் கொண்டாடும்படி தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர், வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்! ஆனால், நேரு அவர்கள், வேதனையைத்தான் சுதந்திரப் பரிசாக வழங்கிறார்—மீண்டும் "ரேஷன் முறை" வந்தாலும் வரும் என்கிற செய்தியின் மூலம்!!

சித்தரஞ்சனைப்பாரீர்—தாமோதர் நதிப் பள்ளத்தாக்கைக் காணீர் — நெய்வேலி நேத்ரானந்தமாகயிருக்கிறது—80-இலட்சம் ரூபாயில் சுப்ரீம் கோர்ட் கட்டியிருக்கிறோம்—இதோ கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலை—என்று பட்டியல் தருகிறார்கள்! ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தந்த பரிசு என்கிறார்கள்!! ஆனால், அதோ பிறந்த குழந்தை, கதறுகிறது — குழந்தையைப் பெற்ற தாய் தவிக்கிறாள், தேவையான பால் புட்டியும், இலகுவில் செரிக்கும் உணவுப் பொருள்களும் இல்லையே, என்று. பெரியவர்கள் மட்டுமே, வாடும் நிலை தொடர்ந்தது, கடந்த ஆண்டுச் சுதந்திர நாளின்போது. இந்த ஆண்டுச் சுதந்திர நாளோ, "இறக்குமதி கட்டுப்பாடு" என்ற பெயருடன் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான பொருள்களும், பிணியாளர்களுக்கு வேண்டிய மருந்துகளும்கூட கிடைக்காமல் தவிக்கும் பயங்கரத்தோடு விளங்குகிறது! இறக்குமதிசெய்யப்பட்ட "ஆர்லிக்ஸ்" 4-ரூபாயிலிருந்து 10-ரூபாய்க்குப் போயிருக்கிறது! அதுமட்டுமல்ல, இங்கேயே கிடைக்கும் எண்ணெய் கூட, தினம் விலை ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது!!

தறியும் தவிக்கும்! — என்று சஞ்சலக்குரல் கேட்கிறது, கைத்தறித் துணிப் பிரமுகர்களிடமிருந்து. இருப்பதா, சாவதா என்று தள்ளாடிக்கொண்டு கிடக்கும் தறித் தொழிலுக்கு, பேராபத்து வரும்—தறியாளர்கள், சங்கடத்துக்கு ஆளாக நேரும், என்கிறார்கள். தறியாளர் தம் நிலைதான் இதுவென்றால், பஞ்சாலைகளில் பாடுபடும் தொழிலாளர்களோ, "நாளைக்கு ஆலையிருக்குமா?" என்கிற அச்சத்தோடு உலவுகிறார்கள். ஆலையரசர்கள், பற்பல காரணம் காட்டி, ஆலைகளை மூடிக் காட்டுவதும் பிறகு திறப்பதுமாக, விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உணவு! உடை!!—இரண்டும், மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது. ஆண்டுகள் பதினொன்றாகிவிட்டன—ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் இரண்டு போட்டாகிவிட்டது—ஐயகோ, என்றலறும் மக்களின் கண்ணீர் துடைக்கப்படவில்லை. மாறாக, தொல்லைகளும் துயரங்களும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன.

*

"இன்பம் என்ன சாதாரணப் பொருளா? உடனடியாக வாங்கிவிட முடியுமா! நாங்கள் என்ன முயற்சிக்காமலாயிருக்கிறோம்," என்று கேட்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். "ஆகா! ஊகூ! பாரதத்தின் புகழ், பாரெட்டும் கேட்கிறது!!", என்று வேறு நேரத்தில் முழக்கமிடுவார்கள். அவர்களே, நேருவைப்போல, பிரச்னையைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிற நேரத்தில், இப்படிப் பெருமூச்சோடு கேட்கிறார்கள். இன்பம், எளிதான பொருளல்லதான்! உடனடியாகக்கொண்டு வர முடியாதுதான்!! ஆயினும், இருக்கிற இன்பத்துக்கும் இடையூறு வராமல் பார்த்துக்கொள்ளலாமன்றோ? அதுகூட, நடக்கவில்லை, ஆண்டுக்கொரு சஞ்சலம் கிளம்புகிறது என்பதுதான் வேதனையாகயிருக்கிறது!!

உணவு—தொழில்—இரண்டுக்கும் அடுத்தபடியாக, ஆளும் அரசாங்கமே "இன்சால்வெண்ட்" நிலையிலிருக்கிறது என்கிறார்கள். கடந்த சில மாதங்களாக, யாரைப்பார்த்தாலும், "நாணயச் செலாவணி நெருக்கடி" என்று பேசுகிறார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கவேண்டியபொருள்களுக்குக் கைவசம் பணமில்லையாம்! கவலைதெரிவிக்கிறார்கள் ஒவ்வொருவரும்!!

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெள்ளையன் வெளியேறும் போது, டில்லிக் களஞ்சியத்தின் இருப்பாக சுமார் 1800 கோடி ரூபாய் ('ஸ்டர்லிங்' நிதி) வைத்திருந்தான்.

அதன்றி, கோடி கோடியாக, வெளிநாடுகளில் பணம் கடனும் வாங்கினார்கள்.

இருந்தும் இப்போது நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது! அளவுக்கு மிஞ்சி வெளிநாடுகளில் வாங்கிய ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களுக்கு மட்டும் அடுத்த ஆண்டு முதல், சுமார் 150 கோடி வரையில் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடும்போது சுமார் 500 கோடி வரையில் அசலுக்காகவும் வட்டியாகவும் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இந்திய அரசு இருக்கிறது.

*

இருந்ததும் போய்,
கடனும் வாங்கி,
பலனுமில்லாமல்,
திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய திண்டாட்டமான சூழ்நிலையில், இருக்கிறது, நாடு, இன்று.

என்ன காரணம் இதற்கு?—நாம் சொன்னால், கோபம் வரும், தேசியத் தோழர்களுக்கு! இதோ, பல அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள்!!

டில்லிப் பொருளாதாரப் பள்ளியின் முன்னாள் தலைவர்—சிறந்த பொருளியல் அறிஞர்,— திட்டக் குழுவின் பொருளாதார ஆலோசகர் — டில்லிப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் வி. கே. ஆர். வி. ராவ், சொல்லுகிறார்:

> மத்திய அரசாங்கமும், ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் திறமையுடன் திட்ட அம்சங்களை நிறைவேற்றவில்லை.

முன்னாள் கவர்னர், சிறந்தவர் எனக் கருதப்படுகிறவர் கே. சந்தானம், திறமைக் குறைவைப்பற்றி விளக்குகிறார்:

> மத்திய அரசாங்க தொழில் வியாபார இலாகாவுக்கும் நிதி இலாகாவுக்கும் 1955—57ம் ஆண்டுகளில் ஒத்துழைப்பில்லாமல் கண்மூடித்தனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட இறக்குமதிச்சீட்டுகளின் காரணமாக சுமார் ரூ. 500 கோடிக்கு இந்த நெருக்கடி உடனடியாக அதிகமாகி விட்டது. இது வருந்தத்தக்கதே.

யாவருக்கும் அறிமுகமானவர் டாக்டர். சி. பி. ராமசாமி. கடன் வாங்கிய பணத்தை எப்படியெப்படி, காங்கிரஸ் சர்க்கார் விரயம் செய்தது என்று எழுதுகிறார்:

> முதல்திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டில், நமது விமானப் படைச் செலவு மட்டும் ரூ. 35-கோடி ஆயிற்று என்று கணக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது திட்டத்தில் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த ஒரு இனத்தில் மட்டும் செலவு ரூ. 100-கோடிக்கும் அதிகமாகப் போயிருக்கிறது.

இப்படி வாங்கப்பட்ட தளவாடங்களும் எப்படிப்பட்டனவாம் தெரியுமா? அதனை முன்னாள் டில்லி நிதிமந்திரியாயிருந்த சி. டி. தேஷ்முக் தெரிவிக்கிறார்.

> "......இதில் வருந்தவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் பாகிஸ்தானுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு, இங்கிலாந்திலும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இனிமேல் தங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று ஒதுக்கிவிட்ட பழைய சம்பிரதாயத் தளவாடங்களை நாம் வாங்கிக் குவிப்பது தான். இந்த விஷயத்தில் பாகிஸ்தான் அதிர்ஷ்டம் வாய்ந்தது என்றே சொல்லவேண்டும். அவ்விதத் தளவாடங்களை அமெரிக்காவிலிருந்து இனமாகப் பாகிஸ்தான் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், பாரதம் புராதன தளவாடங்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது."

'கல்கி' ஏட்டில், இன்றுள்ள "இந்திய பொருளாதாரச் சிக்கல்" பற்றித் தீட்டப்பட்டு வரும் கட்டுரைகளில், கண்ட கருத்துக்கள் இவை!!

தேஷ்முக், ஒருபடி அதிகமாகப்போயே எழுதியிருக்கிறார்:

> "நிர்வாகத்தின் கவனக் குறைவும், திறமைக் குறைவும்தான் காரணம்."
>
> "ராஜ்யங்களிலும்கூட விவசாய இலாகாவை நிர்வகிக்கும் மந்திரிகளின் தரமும் அப்படி ஒன்றும் உயர்ந்தது, வன்மையுடையது என்று சொல்ல முடியாது."
>
> "அப்படியிருந்தும் நுணுக்க அறிவும், நிர்வாகத் திறனும் படைத்த அதிகாரிகள் செய்யும் வேலையில் இந்த மந்திரிகளின் அநாவசியமான தலையீடு கணிசமான அளவுக்கு இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது."

*

பதினொரு ஆண்டுகளில் "பாரதம்" பெற்றிருக்கும் பலன்கள் இவை! இந்த லட்சணத்தில் எங்கிருந்து சுபிட்சமும், சுதந்திர இன்பமும் கிடைக்க முடியும்? தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவரோ, ஆனந்த நாளாகக் கொண்டாடும்படி அறிக்கை விடுகிறார்! எங்கிருந்து கிடைக்கும் ஆனந்தம்? பத்து ரூபாய்க்கு வாணமும், பதினைந்து ரூபாய்க்கு ஒலிபெருக்கியும், இருபது ரூபாய்க்குத் தோரணமும் கட்டி, கூட்டம் போட்டு "தி.மு.க. ஒழிக!" என்று திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லிவிட்டால் போதுமா? ஏழையின் உள்ளத்திலிருந்தன்றோ இன்பம் எழவேண்டும்! அதற்கு இடமுண்டா இன்று—

"....இதற்குத்தானா இவ்வளவு பாடுபட்டு இந்தச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றோம்......."

'கல்கி' எழுதுகிறது, இந்தச் சுதந்திரநாளைப் பற்றி! இதே கேள்விதான், நாடெங்கும் இன்று ஒலிக்கிறது!!

கேரள துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி........

இவர்கள் பேசினால்.....!

நம்பூதிரிபாட்

ரஷ்யாவுக்கொரு லெனின் — சீனத்துக்கோர் மாசேதுங் — அதைப்போல், பாரதத்துக்கு நான் — என்றல்லவா கனவு கண்டேன்!

என் கனவு இப்படியா ஆக வேண்டும்! ஆசைக் கோட்டை இப்படியா தகர்த்தெறியப்பட வேண்டும்!

சூழ்நிலை, மனிதனைக் கோபுரத்திற்குத் தூக்கிவிடவும், அடித் தளத்தில் அழுத்திவிடவும் வல்ல அற்புதமான, கருவி — இயற்கையின் படைப்பு! அதனால்தான் நான் இந்த அளவு உயர்ந்தேன்! கேரளத்துக் கம்யூனிஸ்டு அரசாங்கத்தில் முதல் மந்திரியாக ஆகும் மகத்தான வாய்ப்பு — உலகமே அகலக் கண்திறந்து ஒவ்வொரு வினாடியும் இங்கே என்ன நடக்கிறதென்று பார்த்தறியத் துடிக்கின்ற நிலையில் கனவிலும் கண்டிருக்க முடியாத வளர்ச்சி — எனக்கு ஏற்பட்டது.

நான் இருமினாலும் தும்மினாலும் — யாரையாவது போற்றினாலும் தூற்றினாலும் — யாரிடமாவது அணுகினாலும், அவரை விட்டு விலகினாலும்—அவையெல்லாம் மகத்தான செய்திகளென்று கருதப்படும் நிலை! அந்தச் செயல் ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணகாரிய ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தோர், அநேகர்!

இத்தகையதோர் வளர்ச்சி ஜனநாயக நாட்டில் யாருக்கும் அவ்வளவு எளிதில் கிடைப்பதில்லை! பண்டித நேரு பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் எப்படி முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறதோ, அதைப் போல், அல்லது அதற்கு அடுத்தபடியாக, என்னுடைய வார்த்தைகளுக்குத்தானே முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது!

இதையெல்லாம் நான் எண்ணி எண்ணி, இறுமாந்து, உள்ளம் பூரித்திருந்த சமயத்திலேதான், எனக்கு இத்தகையதோர் பேரிடி—என் ஆட்சிக்கே ஒரு பூகம்பம்!

இதைத் தாண்டி நான் நிலைப்பேனா—என் அரசு நிலைத்திடுமா—நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் கதி என்ன ஆகும்—என்று தினமும், ஆர்வத்தோடு ஆரூடம் கணிப்பவர்கள் பலரைப் பார்க்கின்றேன்!

M. S. வெங்கடாசலம், M. A.

இத்தனைக்கும் காரணமான இந்தத் துப்பாக்கிப்பிரயோகம், மற்ற மாநிலங்களில் சாதாரண நிகழ்ச்சிதான்—ஆனாலும் அதுவே கம்யூனிஸ்டு ஆட்சியில் நடைபெறும்போது, அதற்கென்று தனி முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது, கண்டனக் குரல்கள் எங்கெங்கோ இருந்து வருகின்றன!

எதிரிகள் கண்டிப்பதைப்பற்றி நான் அதிகமாக வருந்தவில்லை—அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் கூட உதறித் தள்ளிவிட முடியும். இன்னின்ன காரணத்தால் இவர்கள் இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றுகூட விளக்கம் தந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியும்!

ஆனால்......! கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலேயே இருக்கிற டாங்கே கண்டிக்கிற வேகத்தைப் பார்த்தால்! உண்மையிலேயே பயமாக இருக்கிறது! பகிரங்கமாகவே இவ்வளவு கண்டிக்கிற இவர், கட்சிக்குழுவில் எந்த அளவு கண்டிப்பார் என்பதை எண்ணிப் பார்த்திடக்கூட என்னால் முடியவில்லை!

முந்திரித் தோட்ட முதலாளிக்கும் தொழிலாளிகளுக்குமிடையே நேர்ந்த தகராறுகளில், முதலாளிக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காகப் போலீஸ் அனுப்பப்பட்டது. கம்யூனிஸ்டு ஆட்சியில் தொழிலாளிகளுக்கெதிராக முதலாளிக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதா என்று பலர் கேட்கக்கூடும்! என்ன செய்வது? நமது அரசியலமைப்பு அப்படி? முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகிற சர்க்கார் டில்லியில்! டில்லி சொற்படிதானே மாநில சர்க்கார்களெல்லாம் ஆடித்தீரவேண்டும்? இல்லையென்றால் சட்ட மன்றத்தில் மெஜாரிடியில் நிறைவேற்றப்பட்ட கேரளக் கல்வி மசோதா சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போகவேண்டிய தேவை என்ன? இத்தகையதோர் வேடிக்கையான ஜனநாயகத்தை, வேடிக்கையான ஆட்சி முறையை வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது முதலாளிக்குப் பாதுகாப்புத் தராமல் என்ன செய்வது?

டாங்கே சொல்வதைப்போல் முந்திரித்தோட்டம் எரிந்தால் எரிந்து போகட்டும் என்று விட்டுவிட்டிருந்தாலும், விளைவுகள் விபரீதமாகத்தான் இருந்திருக்கும்! அந்த முதலாளியைத் தூண்டிவிட்டு அரசாங்கத்தின் மீது வழக்குத் தொடுக்க வைத்திருப்பார்கள்! அது ஆட்சிக்கு எவ்வளவு பெரிய அவமானம்!

அந்த அவமானத்தையேகூடப் பொறுத்துக்கொண்டாலும், மற்றொரு பெரிய சிக்கல் அதிலே இருக்கிறது! டாங்கே இதைப் புரிந்துகொள்ளாதவரல்ல! ஆனாலும் என்ன காரணத்துக்காகவோ என்னை இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாக்குகிறார்.

பிர்லாவோடு எமது அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒப்பந்தம் அனைவருக்குமே தெரியும்! அதன்படி அவர் கேரளத்தில் துவக்கவிருக்கிற பேப்பர் மில்லுக்குப் பற்பல சலுகைகளும், பாதுகாப்பும் தரவேண்டியது எங்கள் கடமை! இப்போது முந்திரித் தோட்டத்து முதலாளிக்குப்பாதுகாப்புத் தரவில்லையென்றால், கேரளத்தின் கதி என்ன ஆவது?

ஏற்கனவே கேரளம் பின் தங்கியிருக்கிறது! அண்மையில்கூட நியூ ஏஜ் இதழ் நிருபரின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தபோது, கேரளத்திற்கு நியாயமாக 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்—ஆனால் அதில் பாதி அளவுக்குதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன்.

கட்சிக் கூட்டத்தில் இப்படிப் பேசியதுகுறித்துக்கண்டனக்குரல் எழுப்பப்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்தேதான் அப்படிச் செய்தேன். இத்தகைய குறுகிய நோக்கம் கூடாது என்று பேசுவார்களென்று எனக்குத் தெரியும்!

ஆனாலும் பிறந்த இடத்துப் பாசம் எப்படி என்னை விட்டுப் போகும்? இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் கிருஷ்ணமேனன் என்ன சொன்னார்! அவர் கேரளத்தில் பிறந்தவர்தானே தவிர, அவரது வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை மற்ற இடங்களில்தான் கழித்தார். இங்கிலாந்திலே படித்தார். பொதுத் தேர்தலிலேகூட பம்பாயில் போட்டியிட்டார். அந்த அளவு அவருக்கும் அவர் பிறந்த மண்ணுக்கும் தொடர்பு அற்றுப்போயுங்கூட, வெளிநாட்டு மாணவர்களிடையே பேசும்போது, "இந்தியாவிலேயே அழகான பகுதி கேரளம்தான்—காஷ்மீரல்ல," என்றல்லவா சொன்னார்! இது எதைக் காட்டுகிறது! அதே பற்றும் பாசமும்தான் என்னை அப்படிப் பேச வைத்ததே தவிர வேறல்ல!

கட்சிக் குழுவில் என் வாதத்திற் கெதிராகக் கண்டனக்குரல் எழுப்பப்பட்டாலும் கவலையில்லை என்று நான் எண்ணியதற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு. எந்த மாநிலத்துக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, இத்தகைய பந்த பாசங்களுக்குக் கட்டுப்படாமல் இருக்கிறது? பம்பாயிலிருக்கிற கட்சி, மகாராஷ்டிர சமிதியோடு சேர்ந்துகொண்டு, மகாராஷ்டிரம் தனி மாநிலமாக அமைக்கப்படவேண்டுமென்று போராடுகிறது. இந்திதான் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கட்சிக் கூட்டத்தில் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டும், தலைவர்களெல்லாம் பேசிவந்தும், வங்க சட்டமன்றத்தில் நடந்ததென்ன? ஆங்கிலம்தான் அதிக நாள் நீடிக்கப்படவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தையல்லவா, அங்குள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் ஆதரித்தார்கள்! அப்படியிருக்க நான், கேரளத்திற்காக வாதாடுவதில், — நியாயம் கேட்பதில் தவறென்ன?

கேரளம் தொழில் துறையில்—டில்லி விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அது உதவி செய்தாலும் இல்லையென்றாலும் — முன்னேறியாக வேண்டும் என்ற கருத்தோடுதான் பிர்லாவோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டேனே தவிர, வேறல்ல!

ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம், என்னை இப்படிப்பட்டதோர் இக்கட்டான நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிடுமென்று யார் கண்டார்கள்?

எப்படியோ, கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைமைப்பீடம் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டது—அந்த அறிக்கை, என் மீது தவறில்லை என்று வாதாடும் வகையில் இருக்கிறது.

அந்த அறிக்கை மனப்பூர்வமாகக் கொடுத்ததாக இருந்தால் நல்லதுதான்! அது வெளிப்பூச்சாக இருந்து, பின்னாலே எனது ஆட்சிக்கு ஏதாவது ஆபத்து வரக்கூடுமானால்......! நினைக்கவே ஆபத்தாக இருக்கிறது! ஆனாலும் ஒரு ஆயுதம்—மகத்தான வலிமை பொருந்திய ஆயுதம் — என் கரத்திலே இருக்கிறது! கேரளத்தில் கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி கவிழ்ந்தால், பிறகு இந்தியாவிலேயே தலையெடுக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாக நானும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் சொல்லுவோம் —என்ன ஆகிறது என்றுதான் பார்ப்போம்! வருவது வரட்டும்!

*

தாமோதரமேனன்

மகத்தான வாய்ப்பு இது கிடைத்தற்கரிய வாய்ப்பு! இதை நழுவவிட்டால் வேறு கதியில்லை. கிடைத்த வாய்ப்பை நழுவவிடுவதென்பது, தனிப்பட்டோர் வாழ்க்கையிலேகூட விரும்பத்தக்கதல்ல...! அதுவும் அரசியலில்!

துப்பாக்கிப் பிரயோகம்—மக்கள் மீது! சூழ்நிலை விளக்கங்கள் ஆயிரம் தரப்படலாம்! ஆனால் அதுவா முக்கியம்! எந்த அரசாங்கம் அத்தகைய விளக்கங்களைத் தரவில்லை! டயர் சுட்டபோதுகூடத்தான், வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் விளக்கம் தந்தது. நாகி தூக்கிலிடப்பட்டதற்குக்கூடத்தான் காரணங்கள் பல காட்டப்பட்டன. அதனால், கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், கேரள அரசாங்கமும் தருகின்ற விளக்கங்கள் முக்கியமல்ல. "துப்பாக்கியை ஏன் எடுத்தீர்கள்?" — இதுதான் நாம் அவர்களுக்கு விடுக்கவேண்டிய கேள்வி.

இந்தக் கேள்வியை எழுப்ப யார்யார் துணை வருகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் வரட்டும். எல்லைப் பிரச்சினையில் தமிழர்களைச் சுட்டுக்கொன்ற பனம்பள்ளி கோவிந்தமேனன்கூடத்தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைக் கண்டிக்கிறார்! கிடைக்கிற ஆயுதம் கிடைக்கட்டும்—கிடைத்தவரை இலாபம்! ஆயுதம் பழையதாயிற்றே—நல்ல பலன் கிடைக்கக்கூடுமா — என்பதைப்பற்றியெல்லாம் யோசிக்க இப்போது நேரமில்லை! முழுமூச்சாக, கம்யூனிஸ்டுகளைக் கண்டிப்பதிலே இறங்கிவிட வேண்டியதுதான்!

ஆனால், இந்தச் சமயத்தில்—இத்தகையதோர் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் — கிடைத்தற்கரிய மகத்தானதோர்வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கும்போது, பண்டித நேரு இப்படி நடந்துகொள்வார் என்று நான் கனவில்கூட நினைத்ததில்லை. "கேரளத்தில் நடைபெறுவது உள்நாட்டுப் போரல்ல — அது கட்சிகளுக்கிடையே நடக்கின்ற போராட்டம்" — என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படிச் சொல்லுவதன் மூலம் காங்கிரசுக்காரர்கள் பலரது கண்டனக்குரலின் ஓசை குறைந்துவிடுமே என்று எண்ணவேண்டாமா அவர்!

நாட்டில், உள்நாட்டுப்போர் நிகழுகிறது என்று சொல்லுவது பண்டித நேருவுக்கு அவமானம்— அதனால் அவரது புகழ் பாதிக்கப்படும் — என்று அவர் எண்ணியிருக்கக்கூடும்!

அவர்போன்ற பெருந்தலைகளுக்கே புகழ் வேண்டுமென்ற ஆசையும் சுயநலமும் இருந்தால் என்னைப்போன்றவர்களுக்கு இருக்காதா என்ன!

கம்யூனிஸ்டு கட்சி கேரளத்தில் மந்திரிசபை, அமைத்ததிலிருந்து, அதைக் கவிழ்ப்பதற்கு நானும் என்னால் ஆனவரை முயன்று கொண்டுதான் இருக்கிறேன். கிடைத்த வாய்ப்புகள் அத்தனையையும், என் திறமைக்கும், இங்கிருக்கிற காங்கிரசுக் கட்சியின் வலிமைக்கும், மீறிய வகையிலேயே பயன்படுத்தினேன். அப்படியிருந்தும் 16 மாதங்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சியில் இருந்துவிட்டார்கள். இனியும் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏராளமாக இருக்கிறது என்று எண்ணும்போது ஆத்திரம் பிறக்காமலா போகும்?

அப்படியிருக்க, கம்யூனிஸ்டுகள் நடத்தியிருக்கிற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி ஆட்சிப்பீடத்தைக் கைப்பற்ற முயலுவதிலே தவறு என்ன?

காங்கிரசுக் கட்சி ஆட்சிக்கு வருவது ஒருபுறமிருக்கட்டும்! நம்பூதிரிபாட் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த அளவில் மற்றவர்களுக்கு—மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்கு— தெரிந்திருக்கமுடியாது. அவர் பெரிய அரசியல்வாதி — மிகவும் தந்திரசாலி! நினைத்ததைச் சாதிக்கக்கூடிய திறமை அவரிடம் உண்டு! அவர் சொற்படி கட்டுப்பட்டு நடப்பதற்கு, கட்சியிலே ஏராளமானவர் காத்திருக்கிறார்கள்!

இத்தகைய பக்கபலமும், பற்பல தந்திரங்களைக் கையாளக்கூடிய யுக்தியும் படைத்த இவரது செயல் ஒவ்வொன்றையும், அரசியல் வாதிகள் மிகவும் நுணுகி ஆராயவேண்டும். அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள், காங்கிரசுத் தலைவர்கள் — அதற்கு முக்கிய காரணம் கேரளத்தில் நிலைமைகளை நன்றாகப்புரிந்துகொண்ட தலைவர்கள் தலைமைப்பீடத்தில் இடம் பெறவில்லை. கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கிருஷ்ணமேனனுக்குப் பெயர் — ஆனால் அவருக்குக் கேரளத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை! காங்கிரசும், பிரஜா சோஷியலிஸ்டுக் கட்சியும் கேரளத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றுவதை, இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னாலே கண்டித்தாரே, அதிலிருந்து இந்த உண்மை நன்றாக விளங்குகிறதே!

தலைமைப்பீடம் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், ஆட்சியும் நடக்கிற விதத்தை நன்றாகக் கவனிக்கவில்லையென்றாலும், கேரளத்திலே உள்ள காங்கிரசுக் கட்சி அதைக் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது.

அப்படிக்கவனித்ததன் பலனாக, எனக்கு ஒரு மகத்தான சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது — கம்யூனிஸ்டு கட்சி உண்மையிலேயே இந்திய ஒற்றுமைக்குப் பாடுபடுகிறதா என்பது எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஐயப்பாடு!

"கேரளத்திற்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், நியாயமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டிய தொகை கொடுக்கப்படவில்லை" என்று நம்பூதிரிபாட் பேசியிருப்பதற்கு வேறு என்ன பொருள்? இத்தகைய மனப்பான்மை, இவருக்கு ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண நான் பயப்படுகின்றேன்—ஆனால் காங்கிரஸ் தலைமைப்பீடம் இன்னமும் இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

ஆனால் என் சந்தேகத்தைத் தலைமைப்பீடத்திற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் எப்படி வெளிப்படையாகச் சொல்லுவது? இந்தச் சந்தேகம், சரியானதுதானா, இல்லையா என்பதல்ல, இப்போது எனக்கு முன்னாலே இருக்கிற பிரச்சினை! இத்தகையதோர் மனப்பான்மை வளருகிறதென்று காங்கிரசுத் தலைவர்களிடம் சொன்னால் தான் அவர்கள் விழிப்புக் கொள்வார்கள் என்பதென்னவோ திட்டவட்டமாகத் தெரிகிறது!

ஆனால் அதை வெளிப்படையாக மக்களிடம் சொல்ல ஆரம்பித்தால்...! நினைக்கவே பயமாக இருக்கிறது!

சந்தேகப்பட்ட பலரை கம்யூனிஸ்டுகள் என்று சொல்லி, சிறையில் தள்ளி, பலரை உண்மையிலேயே கம்யூனிஸ்டுகளாக்கியிருக்கிறோம்! அதைப்போல், "பிரிவினை வாதிகள்" என்று கம்யூனிஸ்டுகளின்மீது குற்றம் சாட்டச் சாட்ட அவர்கள் பிரிவினைவாதிகளாகி, காங்கிரசு என்றென்றைக்கும் தலையெடுக்க முடியாதபடி செய்துவிட்டால்...!

கம்யூனிஸ்டுகள் நாட்டுப் பிரிவினையை ஆதரிக்க ஆரம்பித்தால், அவர்களது ஆதிக்கம் மேலும் வலுவடையும் என்று நான் நம்புவதற்கு இடமிருக்கிறது.

காரணம், கம்யூனிஸ்டு இதழான "நியூ ஏஜ்" இதழில் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால், சென்னை கடற்கரையில் நடைபெற்ற தி. மு. கழகக் கூட்டத்தைப்பற்றி எழுதியிருந்ததைப் படித்த எவரும், தமிழ் நாட்டில் அது பெற்றிருக்கிற செல்வாக்கை சாதாரணமானதென்று கருத மாட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் ஏறக்குறைய இரண்டு இலட்சம் பேர் இருந்தார்களாம்! கூட்டத்தில் பேசிய அண்ணாதுரை, "எழுந்திருங்கள்" என்றதும் அவ்வளவு பேரும் எழுந்து நின்றார்களாம்! "உட்காருங்கள்" என்றதும் அவ்வளவு பேரும் உட்கார்ந்தார்கள். அவர் பேசிய பேச்சின் நாதம் இசையைக் கேட்பதைப் போல் இருந்ததாம்! மக்கள் மெய்மறந்து, அடிக்கடி கையொலி எழுப்பிக்கொண்டு இருந்தார்களாம்! அதைப் படித்த எவரும் அவ்வளவு பெரிய தலைவனா என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்பார்கள்! அந்தக் கட்சி ஏற்பட்டுக்கூட இன்னமும் 10-ஆண்டுகள் நிரம்பவில்லையாம்! இருந்தும் இத்தகைய வளர்ச்சி ஏற்பட்டதற்கு முக்கிய காரணம், தாங்கள் பேசுகிற தேசியம்தான் — அதுதான் உண்மையான தேசியம்—என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்களாம்!

எனக்கிருக்கிற பயமெல்லாம், நம்பூதிரிபாட் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பதற்காக, அவர் "பிரிவினை வாதி" என்று குற்றம் சாட்டப்போய், தமிழ் நாட்டில் வளர்ந்திருக்கிற தி. மு. க. வின் பாதையிலேயே அவரையும் நாம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிட்டால் பிறகு என்ன ஆவது என்பதுதான்!

நாட்டுப் பிரிவினை ஏற்படட்டும் —இல்லாமல் போகட்டும்— அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை! கம்யூனிஸ்டுகள் அந்த அளவு

அந்த அவமானத்தையேகூடப் பொறுத்துக்கொண்டாலும், மற்றொரு பெரிய சிக்கல் அதிலே இருக்கிறது! டாங்கே இதைப் புரிந்துகொள்ளாதவரல்ல! ஆனாலும் என்ன காரணத்துக்காகவோ என்னை இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாக்குகிறார்.

பிர்லாவோடு எமது அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒப்பந்தம் அனைவருக்குமே தெரியும்! அதன்படி அவர் கேரளத்தில் துவக்கவிருக்கிற பேப்பர் மில்லுக்குப் பற்பல சலுகைகளும், பாதுகாப்பும் தரவேண்டியது எங்கள் கடமை! இப்போது முந்திரித் தோட்டத்து முதலாளிக்குப்பாதுகாப்புத் தரவில்லையென்றால், கேரளத்தின் கதி என்ன ஆவது?

ஏற்கனவே கேரளம் பின் தங்கியிருக்கிறது! அண்மையில்கூட நியூ ஏஜ் இதழ் நிருபரின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தபோது, கேரளத்திற்கு நியாயமாக 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்—ஆனால் அதில் பாதி அளவுக்குதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன்.

கட்சிக் கூட்டத்தில் இப்படிப் பேசியதுகுறித்துக்கண்டனக்குரல் எழுப்பப்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்தேதான் அப்படிச் செய்தேன். இத்தகைய குறுகிய நோக்கம் கூடாது என்று பேசுவார்களென்று எனக்குத் தெரியும்!

ஆனாலும் பிறந்த இடத்துப் பாசம் எப்படி என்னை விட்டுப் போகும்? இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் கிருஷ்ணமேனன் என்ன சொன்னார்! அவர் கேரளத்தில் பிறந்தவர்தானே தவிர, அவரது வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை மற்ற இடங்களில்தான் கழித்தார். இங்கிலாந்திலே படித்தார். பொதுத் தேர்தலிலேகூட பம்பாயில் போட்டியிட்டார். அந்த அளவு அவருக்கும் அவர் பிறந்த மண்ணுக்கும் தொடர்பு அற்றுப் போயும்கூட, வெளிநாட்டு மாணவர்களிடையே பேசும்போது, "இந்தியாவிலேயே அழகான பகுதி கேரளம்தான்—காஷ்மீரல்ல," என்றல்லவா சொன்னார்! இது எதைக் காட்டுகிறது! அதே பற்றும் பாசமும்தான் என்னை அப்படிப் பேச வைத்ததே தவிர வேறல்ல!

கட்சிக் குழுவில் என் வாதத்திற் கெதிராகக் கண்டனக்குரல் எழுப்பப்பட்டாலும் கவலையில்லை என்று நான் எண்ணியதற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு. எந்த மாநிலத்துக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, இத்தகைய பந்த பாசங்களுக்குக் கட்டுப்படாமல் இருக்கிறது? பம்பாயிலிருக்கிற கட்சி, மகாராஷ்டிர சமிதியோடு சேர்ந்துகொண்டு, மகாராஷ்டிரம் தனி மாநிலமாக அமைக்கப்படவேண்டுமென்று போராடுகிறது. இந்திதான் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கட்சிக் கூட்டத்தில் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டும், தலைவர்களெல்லாம் பேசிவந்தும், வங்க சட்டமன்றத்தில் நடந்ததென்ன? ஆங்கிலம்தான் அதிக நாள் நீடிக்கப்படவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தையல்லவா, அங்குள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் ஆதரித்தார்கள்! அப்படியிருக்க நான், கேரளத்திற்காக வாதாடுவதில், — நியாயம் கேட்பதில் தவறென்ன?

கேரளம் தொழில் துறையில்—டில்லி விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அது உதவி செய்தாலும் இல்லையென்றாலும் — முன்னேறியாக வேண்டும் என்ற கருத்தோடுதான் பிர்லாவோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டேனே தவிர, வேறல்ல!

ஆனால் அந்த ஒப்பந்தம், என்னை இப்படிப்பட்டதோர் இக்கட்டான நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிடுமென்று யார் கண்டார்கள்?

எப்படியோ, கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைமைப்பீடம் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டது—அந்த அறிக்கை, என் மீது தவறில்லை என்று வாதாடும் வகையில் இருக்கிறது.

அந்த அறிக்கை மனப்பூர்வமாகக் கொடுத்ததாக இருந்தால் நல்லதுதான்! அது வெளிப்பூச்சாக இருந்து, பின்னாலே எனது ஆட்சிக்கு ஏதாவது ஆபத்து வரக்கூடுமானால்......! நினைக்கவே ஆபத்தாக இருக்கிறது! ஆனாலும் ஒரு ஆயுதம்—மகத்தான வலிமை பொருந்திய ஆயுதம் — என் கரத்திலே இருக்கிறது! கேரளத்தில் கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி கவிழ்ந்தால், பிறகு இந்தியாவிலேயே தலையெடுக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாக நானும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் சொல்லுவோம் —என்ன ஆகிறது என்றுதான் பார்ப்போம்! வருவது வரட்டும்!

*

தாமோதரமேனன்

மகத்தான வாய்ப்பு இது கிடைத்தற்கரிய வாய்ப்பு! இதை நழுவவிட்டால் வேறு கதியில்லை. கிடைத்த வாய்ப்பை நழுவவிடுவதென்பது, தனிப்பட்டோர் வாழ்க்கையிலேகூட விரும்பத்தக்கதல்ல...! அதுவும் அரசியலில்!

துப்பாக்கிப் பிரயோகம்—மக்கள் மீது! சூழ்நிலை விளக்கங்கள் ஆயிரம் தரப்படலாம்! ஆனால் அதுவா முக்கியம்! எந்த அரசாங்கம் அத்தகைய விளக்கங்களைத் தரவில்லை! டயர் சுட்டபோதுகூடத்தான், வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் விளக்கம் தந்தது. நாகி தூக்கிலிடப்பட்டதற்குக்கூடத்தான் காரணங்கள் பல காட்டப்பட்டன. அதனால், கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், கேரள அரசாங்கமும் தருகின்ற விளக்கங்கள் முக்கியமல்ல. "துப்பாக்கியை ஏன் எடுத்தீர்கள்?" — இதுதான் நாம் அவர்களுக்கு விடுக்கவேண்டிய கேள்வி.

இந்தக் கேள்வியை எழுப்ப யார்யார் துணை வருகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் வரட்டும். எல்லைப் பிரச்சினையில் தமிழர்களைச் சுட்டுக்கொன்ற பனம்பள்ளி கோவிந்தமேனன்கூடத்தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைக் கண்டிக்கிறார்! கிடைக்கிற ஆயுதம் கிடைக்கட்டும்—கிடைத்தவரை இலாபம்! ஆயுதம் பழையதாயிற்றே—நல்ல பலன் கிடைக்கக்கூடுமா — என்பதைப்பற்றியெல்லாம் யோசிக்க இப்போது நேரமில்லை! முழுமூச்சாக, கம்யூனிஸ்டுகளைக் கண்டிப்பதிலே இறங்கிவிட வேண்டியதுதான்!

ஆனால், இந்தச் சமயத்தில்—இத்தகையதோர் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் — கிடைத்தற்கரிய மகத்தானதோர்வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கும்போது, பண்டித நேரு இப்படி நடந்துகொள்வார் என்று நான் கனவில்கூட நினைத்ததில்லை. "கேரளத்தில் நடைபெறுவது உள்நாட்டுப் போரல்ல — அது கட்சிகளுக்கிடையே நடக்கின்ற போராட்டம்" — என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படிச் சொல்லுவதன் மூலம் காங்கிரசுக்காரர்கள் பலரது கண்டனக்குரலின் ஓசை குறைந்துவிடுமே என்று எண்ணவேண்டாமா அவர்!

நான் அப்படி ஒன்றும் சாதாரண ஆளல்லவே—மந்திரி! அதுவும் இரண்டு மூன்று இலாகாக்களை என் கரத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மந்திரியாச்சே!

எப்படிச் சவால் விட்டால் அவரிடம் இருந்து பதில் கிடைக்கும் என்ற கேள்வி என் உள்ளத்தைக் குடைந்துகொண்டு இருந்தபோது கன்னிமாரா நூல்நிலையத்தில் ஒரு புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். "சாலஞ்சர்ஸ் ஹிஸ்டரி" என்ற அந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்ததும் துள்ளிக் குதித்தேன். "சாலஞ்சர்" என்றால், 'சவால் விடுபவர்' என்றுதான் எனக்குப் பொருள் தெரியுமே! ஒரே விநாடியில் என்னென்னவோ எண்ணங்கள்! சவால்விட்ட பலரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் அதிலே இருக்கும்—அது நமக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடும் — என்று ஆவலோடு எடுத்துப் பார்த்தேன்! ஆனால் என் எண்ணத்தில் மண் விழுந்தது. அது "சாலஞ்சர்ஸ்" என்பவர் எழுதிய வரலாறு—சவால்விட்டவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்பல்ல!

அது எப்படியிருந்தாலும் உண்மையில் சவால்விடுவதென்பது ஒரு கலை! அது எல்லோருக்கும் அமைந்துவிடுவதல்ல!

நான் சவால்விட்டதற்குக் காரணங்கள் பல! நான் சவால் விடுத்த ஓரிரண்டு வாரங்களில் "உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் சாதகமான ஒரு இடத்தை வகித்து வருகிறது" என்றும் "சர்க்கரை ஆலைகள் பற்றிய கொள்கைகள் உருவாக்கப்படுவது டில்லியிலல்ல-லக்னோவில்" என்றும் அழகேசன் பேசியதை ஆதாரமாகக் காட்டி, அண்ணாதுரை "ஹோம் லண்ட்" இதழில் எழுதியிருந்தாராம்! ஆனால் எனக்கிருக்கிற வருத்தம், அவர் ஏன் என் சவாலை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த விளக்கத்தைத் தந்திருக்கக்கூடாது! — நானொருவன் இப்படிப் பேசியிருக்கிறேன் என்பதைக்கூட அல்லவா அவர் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டார்—என்பதுதான்!

மோதிரம் விரலில் இருக்கிறது என்பதற்காக யாரையுமே, அதுவும் என்னைப் போன்றவர்களை, குட்டாமல் விடுவது, அவருக்கு அழகோ இல்லையோ, எனக்குப் பிடிக்கவில்லை,

★

செந்தாமரை

[வி. ஆர். துரை]

அப்போது யாருமே அந்த வழியில் இல்லை. பொன்னைப் பழிக்கும் கண்கவர் மேனியும், கோல மயில் சாயலும் கொண்ட அந்த முழுநிலா முகத்தழகி, காண்போர் மயங்கும் வண்ணம் தன்னை அழகு படுத்திக்கொண்டிருந்தாள்.

ஒரு இரவு முழுவதும் கண் விழித்து, நீண்டநேர ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு தீட்டி முடித்த, நான்கு பக்கங்கள் கொண்ட கடிதத்தை பெண்மையின் சுவை உணராத அந்த இளைஞன், அம்மங்கையிடம் ஆசையோடு கொடுக்கச் சென்றான். அந்தப் பச்சை மயில் சினத்தை முகத்தில் காட்டி. பெண் புலியாகி அவன்மேல் சீறி விழுந்து கோபங்கொண்ட மானைப் போல் ஒதுங்கிப் போய்விடவில்லை. செவ்விதழ் மேல் சிரிப்பை மேய விட்டு, ஆணழகன் தந்த கடிதத்தை, வளைகரம் நீட்டி வாங்கிக் கொண்டாள்.

எப்படியோ ஒரு பெரிய காரியத்தை இன்றைக்கு அவன் சாதித்துவிட்டதைப்போல், கம்பீரமாக மேலே நடந்துகொண்டிருந்தான். சங்குபோன்ற தன் கழுத்தைத் திருப்பி ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு, வீட்டிற்குள் மைதிகழ் கண்ணி நுழைந்தாள். மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் அவள் மூழ்கிவிட்டாள். அப்பெண்ணரசியின் திருப்பெயர் செந்தாமரை. அந்த ரோஜாவின் இதயத்தைக் கொள்ளை கொண்டுவிட்ட, அந்த ராஜாவின் பெயர் தங்கராசன். அவன் உள்ளமும் மாசற்ற தங்கமாகத்தான் இருந்தது.

எல்லோரும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். பொற்சிலையாம் செந்தாமரை உறங்குவதுபோல் நடித்துக்கொண்டு இருந்தாள். வேலைப்பாடுடன் செய்யப்பட்ட கட்டிலின்மேல் விரிக்கப்பட்டிருந்த பஞ்சணையில் படுத்திருந்தும் கூட அவளுக்குத் துயில் வரவில்லை' நேரிழையாளின் நெஞ்சில் ஏக்கம் குடிகொண்டிருக்கிறது! அவளுக்குத் தூக்கம் வருமா? சுவரில் பேசிக்கொண்டிருந்த கடிகாரத்தின் முகத்தை, அவள் வெள்ளை விழிகள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. அந்தக் கடிகாரத்தின் மீது அவளுக்குக் கடுங்கோபம் கூட வந்தது! அவளுடைய இதயமதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தும், வேண்டுமென்றே அது மெதுவாக ஓடிக்கொண்டிருந்ததாம்! இது அவள் குற்றச்சாட்டு!

பன்னிரண்டு மணி அடிக்கப் பத்து நிமிடங்களே இருந்தன. படுக்கையைவிட்டு உற்சாகமாய் மெல்ல எழுந்தாள். ஓசைபடாமல் அடியெடுத்து வைத்துச் சென்று, ஆடியின்முன் போய் நின்றாள். ஒருமுறை தன்னைப் பார்த்துச் சரிபடுத்திக்கொண்டாள். அந்த நேரத்தில், நாகரிகமாகப் பின்னிவிட்டிருந்த கருமுகிற் கூந்தலில், அலங்காரமாக முல்லையை வைத்துக்கொண்டாள். அழகு செய்துகொள்ளுவது ஒரு கலை. அக்கலையில் அவளுக்கொரு அலாதியான இன்பம். வீட்டிற்கு வெளியே சாமர்த்தியமாக வந்துவிட்டாள். நள்ளிரவில் தனிவழியே பைந்தொடியாள் துணிச்சலாக நடந்துகொண்டிருந்தாள். இப்படி வீட்டைவிட்டு அந்த மணிப்புரு வெளியே பறந்து செல்வது, இதுதான் முதல் தடவை. எங்கிருந்து அவளுக்கு இந்தத் தைரியம் திடீரென்று பிறந்துவிட்டிருக்கும்? வேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கும் அந்தக் கோகிலத்தைத்தான் கேட்க வேண்டும்!

ஏரியின் மணல் மேட்டிற்கு அவள் வந்துவிட்டாள். ஆவலோடு அங்குமிங்கும் விழியால் தேடினாள். அவள் பளிங்கு

போன்ற இதயத்தில், உரிமையோடு வீற்றிருக்கும் வேந்தனைக் காணவில்லை. உடனே அவள் திரும்பிவிடவில்லை. அது என்ன அவ்வளவு சுலபமாக முடிகின்ற காரியமா? வானத்து நிலவுபோல் வனிதை மணல் மெத்தையில் அமர்ந்து எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆண்களுக்கு அவசரக்காரர்கள் என்றொரு பட்டம் உண்டு! அந்தப் பட்டத்தைப் பெண்களுக்கும் சூட்டி மகிழலாம்!

காற்றுக அவன் வந்து சேர்ந்தான்; கண்டுகொண்டு தேன் மலரைக் களிகொண்டான். அவள் இன்மொழி கரும்பாக—தேனாக அவனுக்கு இனித்தது. அவன் மணிமார்பை சொந்தமாக்கிக்கொண்டிருந்த, அறிவுக்கிளிக்கும் தித்திக்கும் தேனாகத்தான் இருந்தது. வானத்திலே பூத்திருந்த நிலவு பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தது. பொருமை கொண்ட முகில் சிறு தூறல் போடலாயிற்று. தொடர்ந்து மின்னலும் பேரிடியும் தோன்றிப் பயமுறுத்தலாயிற்று. அடிக்கடி இல்லாவிட்டாலும் இந்த இன்பச் சந்திப்பு வாரத்திற்கோர் நாள் தவருமல் நடந்துகொண்டிருந்தது. இவர்களின் கதையும் தெரிய வேண்டியவர்க்கெல்லாம் தெரிந்துவிட்டது.

மாமல்லபுரத்துச் சிற்பம்போல் தாமரை ஒரு பக்கத்தில் தலை கவிழ்ந்த வண்ணம் சோகமாக நின்றுகொண்டிருந்தாள். "இதுவரையில் போனது போகட்டும். இனியாவது புத்திசாலியாக நடந்துகொள். ஒரு பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்துவிட்டு, இப்படியெல்லாம் செய்துகொண்டு திரியலாமா? உன்னால் அப்பாவுக்கு எவ்வளவு பெரிய அவமானம் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தாயா? கேவலம், நம்மை யார் மதிப்பார்கள்? நம்முடைய சாதியிலே பிறந்த எவனையாவது காதலித்துத் தொலையக்கூடாதா? கல்யாணமாவது செய்துவிட்டிருக்கலாம். எந்த ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியிலும் கலந்துகொள்ள விடாமல், நம் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒன்றுகூடி, நமது குடும்பத்தை விலக்கிவைத்துவிட்டால், அந்த அவமானத்தை எப்படிச் சகித்துக்கொள்வது? பூனையிடம் பிடித்துக் கொடுக்கவா கிளியை வளர்த்தேன்?"—இது தாயாரின் புலம்பல். கண்ணீரால் மகளின் மனதை மாற்றிவிட முடியுமென்று அவள் கனவு கண்டுகொண்டிருந்தாள்.

"இவளுக்கென்ன பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா? எப்போதிருந்து இந்த நாடகத்தை நடத்துகின்றாள்? ஆரம்பத்திலேயே இதைக் கிள்ளி எறிந்திருக்க வேண்டும். எந்த ஆடம்பரத்தைக் கண்டு இவள் மயங்கிவிட்டாள்? சீ! கழுதை! என் எதிரே நிற்க உனக்கு வெட்கமில்லை! இங்கிருந்து ஓடிப்போ!" கனியே! கரும்பே! தேனே! என்றெல்லாம் வருணித்த தந்தையார்தான், இப்படி இழிமொழிகளால் வாழ்த்தினார்!

அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவுக்குத் தாமரை நன்கு கற்றவள். உலகத்தை அவள் நன்கு கப்புரிந்துகொண்டிருந்தாள். இடையிலே பிறந்துவிட்ட சாதி வரலாற்றையும் நன்கறிந்தவள். தாயின் உபதேசத்தையும், தந்தையின் இடி முழக்கத்தையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அவள், பொறுமையோடு இப்படிப் பதில் சொன்னாள்; "ஆடம்பரத்தைக் கண்டு மயங்கி அவர் வலையில் விழுந்துவிடவில்லை. அத்தகைய ஏமாளி நான் அல்ல! அன்பிற்கு அடிமையாகிவிட்டேன். நேசம் என்பது ஆக்கப்படும் பொருள் அல்ல என்பது உங்களுக்கே தெரியும்? நீங்கள் சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் என்னால் நடந்துகொள்ள முடியாது. நான் அவர் மனைவி. அவர்தான் என் கணவர். இப்படி நான் அன்றே முடிவு செய்துவிட்டேன். இதை நான் மறப்பதென்பது முயல் கொம்பேயாகும். இப்பொழுது நான் கருவுற்றிருக்கிறேன். இரண்டு திங்கள்!"

அவள் பேசி முடிக்கவில்லை. டாக்டர் வீட்டிற்கு வந்தார். தாமரை, டாக்டரின் பரிசோதனைக்காளாக்கப்பட்டாள். அவள் கூறிய பொய் அம்பலமாகியது. புன்னகையோடு டாக்டர் திரும்பிப்போய் விட்டார்.

"என்னை ஒன்றும் தொந்தரவு செய்யாதீர்கள். அவரை மணப்பதற்கு நீங்கள் சம்மதம் தாராவிட்டால், நான் ஒன்றுசெய்கின்றேன்; வீட்டிலேயே கன்னியாக இருந்துவிடுகிறேன். இதை வேண்டுமானால் என்னால் செய்யமுடியும்! எனக்கு வதுவையும் வேண்டாம்; வாழ்க்கையும் வேண்டாம்."

இதைக்கேட்டுத் தாயோ தலையில் அடித்துக்கொண்டாள். தந்தையின் விழிகளில் இரத்தச் சிவப்பேறிக் கொண்டது. தூண்போல் நின்றிருந்த தாய்மாமன் இடுப்பில் கட்டியிருந்த பெல்ட்டைக் கழட்டிக்கொண்டு, கை ஓயும்வரை பூவைப்போன்ற தாமரையை முரட்டுத்தனமாக அடித்தான்; மிருகம்போல் அவன் நடந்துகொண்டான். உளநூல் அவன் படித்ததில்லை!

"காதல் அடைதல் உயிரியற்கை!—அது
கட்டில் அகப்படும் தன்மையதோ?--அடி
சாதல் அடைவதும் காதலிலே—"

புரட்சிக் கவிஞரின் இந்தப்பாடல், அவர்களின் மரமண்டைக்கு எங்கே புரியப்போகிறது?

*

ஒரு நாற்காலியில், சப் இன்ஸ்பெக்டர்கொங்கராயன் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார். உதட்டில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த உயர்ந்த சிகிரட், அவருக்கு உற்சாகமளித்துக் கொண்டிருந்தது. எதிரே போட்டிருந்த ஒரு பழைய நாற்காலியில் தாமரையின் தந்தை உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். சோகம் அவர் முகத்தில் கப்பிக்கொண்டிருந்தது. அவர்தம் மனைவியின் கண்களில், காவிரிபோல் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. அந்தகுடும்பத்திற்கும் திரு. கொங்கராயன் அவர்களுக்கும் நெருங்கிய உறவு இருந்தது.

"அவன் பெயர் என்ன?"

"தங்கராசன், சார்!"

"வயது......"

"இருபத்திரண்டிற்கு மேல் இருக்காதுங்க; நல்ல சிவப்பு."

"செந்தாமரை வீட்டை விட்டுப் போய் எத்தனை நாள் ஆகிறது?"

"இன்றோடு நான்கு நாட்கள் முடிந்துவிட்டது."

"அப்போதே நீங்கள் வந்து, ஸ்டேஷனில் தகவல் கொடுக்கக் கூடாதா?"

"நாங்கள் மானத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். வெளியில் தெரிந்தால் அவமானம் என்று இரகசியமாகத் தேடிப்பார்த்தோம்."

"அப்படி நீங்கள் செய்திருக்கக் கூடாது? எதற்கும் நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். எல்லாம் நான் கவனித்துக்கொள்ளுகின்றேன்."

தீவிரமாக யோசித்தவண்ணம் சப் இன்ஸ்பெக்டர் எழுந்தார். உடன் வந்து வழியனுப்பிவிட்டு

தாமரையின் பெற்றோர்கள் வீட்டிற்குள் சென்றார்கள்.

தேடாத இடமெல்லாம் போலீஸ் சுறுசுறுப்பாக வலை போட்டு அலசிக்கொண்டிருந்தது. பக்கத்திலேயே ஐந்து கல் தொலைவில் இருந்த காட்டில், அவர்கள் மறைந்துகொண்டிருந்தார்கள். எத்தனை நாளைக்குத்தான் கானகத்தின் நடுவண் ஓடிக்கொண்டிருந்த, ஆற்றைறவீடாகக்கொண்டு தைரியமாக இருக்கமுடியும்? அந்த இரண்டுள்ளங்கள் தாமாகவே ஒரு முடிவிற்கு வந்து, துணிச்சலாக வெளியே வந்தார்கள். கெட்டிக்காரப் போலீஸ் அவர்களைக் கைது செய்து, கோர்டில் கொண்டுபோய் சாமர்த்தியமாக நிறுத்தியது!

இரண்டு வருடக் கடுங்காவல் தண்டனையை, தங்கராசனுக்கு நீதிமன்றம் 'சிபார்சு' செய்தது. அவன் நீதிபதியின் தீர்ப்பைக் கேட்டு, அங்கேயே மூர்ச்சை போட்டு விழுந்துவிட்டான். சொல் அலங்காரத்தாலும், ஆடம்பரத்தாலுமே செந்தாமரையை அவன் மயக்கி அழைத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டானாம்! அவளுக்குப் பதினெட்டு வயதுகூடப் பூர்த்தியாகவில்லையாம்! அந்த வயதிற்குட்பட்ட ஒரு பெண்ணை, ஒரு ஆடவன் அழைத்துக்கொண்டு ஓடிவிடுவது சட்டப்படி குற்றமாகுமாம்! அவன் சிறைக்குள்ளே தள்ளி அடைக்கப்பட்டான். வீட்டிற்குப் பெற்றோர்கள் தாமரையை இழுத்துக்கொண்டுவந்து விட்டார்கள். அவள் அம்பு பட்ட மானின் நிலையடைந்தாள். பணக்காரர்கள் எப்படியும் தப்பித்துக் கொள்வார்கள். ஏழைகளைத்தான் இந்த உலகம் தண்டிக்கும்.

*

திருமணத்தை விரைவில் முடித்துவிட அவர்கள் திட்டமிட்டார்கள். மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டைத் தேடிச் செல்வது உலக வழக்கமாகும். அப்படியின்றி, பெண் வீட்டார் ஆடவரைத் தேடித்திரிவது, அதிசயங்களில் ஒன்றாகும். இந்தச் சாத்திரத்தையெல்லாம் அவர்கள் குப்பையிலே தள்ளிவிட்டார்கள். தம்முடைய சொந்தத்திலேயே ஒரு மாப்பிள்ளையை, வெட்கமில்லாமல் தேடிப்பிடித்துவிட்டார்கள். பேசும் பொற்சித்திரத்தை அவன் கண்டான். பேரழகில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தான். ஆனால், அவள் உள்ளத்தில் புகைந்து கொண்டிருந்த எரிமலையை, அவன் பார்க்கவில்லை. கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்ததுபோல், தானாக வரும் சீதேவியை எந்த அறிவிலிதான் தன் காலால் எட்டி உதைப்பான்? எல்லோருக்கும், இப்படி ஒரு பெரிய வீட்டு சமபந்தம் கிடைத்துவிடுமா? பொருளாசை அவன் கண்களை மறைத்து விட்டது.

பெற்றோர்கள் ஏற்பாடு செய்த திருமணத்திற்கு, தடையேதும் தாமரை விதிக்கவில்லை. மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டாள். மூன்று திங்கள்கூடச் சரியாகமுடியவில்லை. அதற்குள்ளாகவா சிறையிலே செத்துக்கொண்டிருக்கும் அவனை மறந்துவிட்டாள்? பளிங்கு போன்றிருந்த அவள் இதயத்தில் இவ்வளவு சீக்கிரத்திலா மாசு படிந்துவிட்டது?

"நான் சென்னைக்கு போகின்றேன். உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?"

"இது தெரியாதா உனக்கு? நீதான் வேண்டும் எனக்கு!" — இப்படிச் சொன்ன அவனை உண்மையாகவே மறந்துவிட்டிருப்பாளா? நிச்சயமாக இருக்கமுடியாது.

பெண்களே மிகவும் பயங்கரமானவர்கள். அவர்கள் நினைத்தால், எதையும் மிகச் சுலபமாக முடித்துவிடுவார்கள். அவர்களால் வாழவைக்கவும் முடியும். வாடவிட்டுச் சாகவைக்கும் வித்தையையும் அவர்கள் கற்றிருக்கிறார்கள். ஆண்களின் உலகத்தை அவர்கள் மிகச் சுலபமாக ஏமாற்றி, தங்களின் விளையாட்டுப் பொருளாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

ஆருடக்காரன் வீட்டிற்கு வந்தான். அதையும் இதையும் பார்த்துத் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்தான். "வியாழக்கிழமை மூல நட்சத்திரம் சித்தயோகம் கூடிய சுபதினத்தில், காலை 7-30 மணிக்கு மேல் 9 மணிக்குள்ளாக மிதுன லக்கினத்தில், திருமணத்தை முடித்துவிடுங்கள்" என்று செப்பிவிட்டான். அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய 'கட்டணக்' கொடுத்து அனுப்பப்பட்டது.

மணப்பந்தல் அழகாகப்போடப்பட்டது. மற்றக் காரியங்களும் சரியாகக்கவனிக்கப்பட்டுவிட்டன. அனைவர்க்கும் திருமண அழைப்பு இதழும் வழங்கியாய்விட்டது. எல்லோருமே நாளை காலை திருமணம் என்றுதான் நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அன்று நடந்தது வேறு விதமாக இருந்தது. ஒரு பெரும் அதிர்ச்சியை எல்லோருக்கும் உண்டாக்கி விட்டது.

அன்று வியாழக்கிழமை. நண்பகல் நேரம். அதோ! சரியாகச் செப்பனிடப்படாத அந்தப் பாதையில், கட்டை வண்டி ஒன்று சத்தம் போட்டுச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. துப்பாக்கியைத் தோளின்மேல் வைத்துக் கொண்டு, சோம்பலாக அந்த வண்டியின் பின்னால் போலீஸ்காரன் போய்க்கொண்டிருக்கிறான். அந்தவண்டியில் ஒரு பெண்ணின் பிணம் இருந்தது! சாகும் தருவாயிலிருந்த எருதொன்று, செத்துப் போய்விட்ட அந்த பெண்ணின் பிணத்தை இழுத்துக் கொண்டு, தள்ளாடிச் சென்றுகொண்டிருந்தது. தற்கொலையா, அல்லது அடித்துச் சாகடிக்கப்பட்டதா? இந்த உண்மை அறிய வேண்டி, பக்கத்திலிருந்த நகரத்திற்குப் பரிசோதனைக்காக அந்தப் பெண்ணின்பிணம் போய்க்கொண்டிருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து தாமரையின் பெற்றோர்கள் அழுகுரல் எழுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஒற்றைமாட்டு வண்டியில் வாழவேண்டிய தாமரைதான் பிணமாகக்கிடந்தாள்.

அந்த வியாழக்கிழமையே கொட்டை எழுத்தில் திடுக்கிடும் செய்தியொன்று, பத்திரிகையில் வந்தது. அதுதான் இது:—

"சிறையிலே ஒரு கைதி செத்துவிட்டான். அந்தக் கைதியின் பெயர் தங்கராசன் என்று தெரிய வருகின்றது. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால், ஒரு இளம் பெண்ணைக் கடத்திச் சென்ற குற்றத்திற்காக, அவனுக்கு இரண்டு வருடக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டதாம்."

செத்துப் போய்விட்ட இரண்டுள்ளத்திற்காக, சாகடித்துவிட்ட சமூகம் மெத்தவும் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொண்டது! இந்தக் கருணையை அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும்போதே கொஞ்சம் காட்டியிருந்தால்......?

*

சிறிய வயதில் பெரிய மனிதர்கள்!

[குஹு]

இன்று அவனி புகழும் மேதைகளாகத் திகழும் அறிஞர் பெருமக்கள், தங்கள் இளவயதில் — பள்ளி நாட்களில் எப்படி இருந்தார்கள் என்பதை அறியும்போது வியப்பு மேலிடும்.

ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டன்—விஞ்ஞானத்தின் தந்தை, அணு ஆராய்ச்சியாளர் இன்று. ஐன்ஸ்டன் ம்யூனிச் பள்ளியில் படிக்கும்போது, எந்த மாணவனோடு பழகவும் கூச்சமடைந்தவனாகவும், வகுப்பில் ஓர் தகுதியற்ற மாணவனாகவும் கருதப்பட்டார். பேச ஆரம்பிக்கவே தக்க பருவத்தை மீறி நெடுநாட்கள் ஆகிவிட்டனவாம். சூரிச், பொறியியல் கல்லூரியின் நுழைவுப் பரீட்சையிலேயே முதன்முறை தோல்வி அடைந்தார். இரண்டாம் முறையாகத்தான் தேர்வடைய முடிந்தது. இருந்தும் தன் இருபத்தாறும் வயதில் அணுவின் உண்மையை உலகுக்கு எடுத்துக்கூறிப் பெயர் பெற்ற மேதையாகிவிட்டார்.

ஐன்ஸ்டீனைப்போலவே பள்ளியில் ஓர் கடைமாணாக்கனாகக் கருதப்பட்டவர் ஐசக் நியூட்டன். கணக்கில் மிக்க மோசம் என்று பெயரெடுத்தார். படிப்பில் துளியும் கவனம் செலுத்தாது, காற்றாடி விடுதல், மற்றும் கைவேலைகளில் மிக்க கவனம் செலுத்தியதால், முட்டாள் என்ற பட்டத்தினின்றும் தப்பி, படிப்பிற்கு இலாயக் கற்றவன் என்ற பெயரை எடுத்தார்.

மனிதப்பிறவியின் உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்திய விஞ்ஞான மேதை சார்லஸ் டார்வின். அவரும் பள்ளியில் பாடங்களை உதாசினம் செய்துவிட்டு, இயற்கைக் காட்சிகளிலேயே நேரத்தைக் கழித்தார். எல்லா ஆசிரியர்களும், டார்வினை ஓர் முட்டாளென்றே கருதினர்.

இலக்கிய மேதைகளுள் தனக்கென ஓர் தனியான இடம்பெற்றுவிட்ட ஆலிவர் கோல்ட்ஸ்மித், கடைசி வரை ட்ரினிடி கல்லூரியில் பட்டம் பெறாது போய்விட்டார். பள்ளி வாழ்வில், முட்டாளாகவும், கூச்சமுள்ளவனாகவும், குறிப்பிடத் தகுதி அற்ற மாணவனாகவும் இருந்தார்.

கோல்ட்ஸ்மித், பௌதீகம் படிக்க எடின்பர்க்குக்கும், சட்டம் படிக்க இலண்டனுக்கும், மருத்துவம் படிக்க லேடனுக்கும் அனுப்பப்பட்டு எதிலுமே வெற்றிபெறவில்லை. தன் இளமை நாட்களில், சமூக நடவடிக்கைகளிலும், பிச்சைக்காரர்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியும், பொறுப்பற்ற வாழ்க்கையை நடாத்திய கோல்ட்ஸ்மித் இன்று இலக்கியவானில் ஒளிவிடும் சுடர் நட்சத்திரமாகப் பிரகாசிக்கின்றார்.

உலகம் புகழும் சரிதப் பேராசிரியக் எட்வர்ட் கிப்பன் தன் உடல்நிலை காரணமாகப் பள்ளியில் நன்கு சோபிக்கவில்லை. பள்ளியில் கணக்கு, ஆங்கிலம், இலத்தீன் ஆகியபாடங்களில் மிகவும் மோசம் என்று பள்ளியினின்று வெளி வந்து, வீட்டில் தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களிடம் பயின்றார்.

ஆங்கிலம் படிக்கத் தெரிந்த அத்தனை பேரும் போற்றிப் புகழும் சிறந்த இலக்கிய மேதையான வால்ட்டர்ஸ்காட்டிற்கு, 'முட்டாள்' என்ற பட்டம் பள்ளியில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது.

எந்தப் பாடத்தில் மோசமாக விளங்கினரோ, அந்தப் பாடத்தில் உலகம் புகழ விளங்கிய விந்தை தாமஸ் சாட்டர்னைச் சார்ந்ததாகும். உலக பாங்கின் நிர்வாகியாகவும், சிறந்த ஓர் பொருளாதார நிபுணராகவும் விளங்கத்தானே என்னவோ, பொருளாதாரத்தில் மட்டும் மிகக் குறைவு எண்கள் பெற்று தேர்வில் வெற்றி பெற்றார்.

பள்ளியில் மிகவும் முட்டாளாகவும் அடங்காதவனாகவும் இருந்து தன்பிற்கால வாழ்வில் அறிஞர்களாகத் திகழ்பவர்களுக்கு மிகவும் சிறந்த ஓர் உதாரணமாக இருப்பவர் சர். வின்ஸ்ட்டன் சர்ச்சில் ஆவார். இந்த அரசியல் மேதைக்குக் கணக்கின்மீது ஓர் தனிப்பட்ட விரோதம் உண்டு.

"இந்த எண்களே ஒன்றோடு ஒன்று கடன்படுபவை ஆகும். ஒன்று கடன் வாங்கவேண்டும், இல்லையேல் வாங்கிய எண்ணைக் கொடுத்துக் கடன் தீர்க்கவேண்டும்'' — இதுதான் அவர் கணக்கின்மீதுகொண்ட தேர்ந்த ஓர் அபிப்பிராயமாகும்.

ஆஸ்கார், பள்ளியில் எத்தனையோ முறை பிரம்படி பட்டுள்ளார். பிரம்பால் அடித்த தலைமை உபாத்தியாயரைப் பழி வாங்கவும் எண்ணமிட்டார்.

பிறகு, இரண்டு மூத்த பெண்மணிகளால் நடத்தப்பட்ட பிரைட்டன் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கும் முட்டாளாகத்தான் திகழ்ந்தார். அதோடன்றி, அவர் அந்தப் பள்ளியைவிட்டு வெளியேறிய நாளை அந்த ஆசிரியைகள் ஓர் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடிய அளவிற்குப் பெயர் பெற்றார்.

ஹாரோவில், தகுதிக்கேற்ப மாணவர்களை நிறுத்தியபோது சர்ச்சில் கடைசி இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்! இராணுவக் கல்லூரியில் நுழைவுப் பரீட்சையிலேயே வெற்றி பெற முடியவில்லை. முதல் முறை எடுத்த எண்களை விடக் குறைவு எண்கள் எடுப்பதற்காக இரண்டாவது முறை பரீட்சை எழுதித் தோல்வி கண்டார். மூன்றாவது முறையாக, எவ்வளவு குறைவு எண்கள் எடுத்துத் தேற முடியுமோ அந்த அளவு எண்கள் எடுத்து வெற்றி பெற்றார்.

இந்தப் பெரிய மனிதர்களின் உதாரணங்களை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வியப்பு மேலிடத்தானே செய்யும்!

★

எக்காளமிடுவோருக்கு!

திருவள்ளுவரின் கண்முன் இருவர் நிற்கின்றனர். இருவரும் வீரர்கள்தான். வேட்டைக்குச் சென்று திரும்பியவர்கள் அவர்கள் இருவரும். அந்த இருவருக்குள் யார் செயல் சிறந்தது என்பதிலே போட்டியோ என்னவோ, யார் கண்டார்கள்?

அவர்களில் ஒருவன் காட்டிலேயும் மேட்டிலேயும் ஓடித்திரியும் முயலைக் குறிபார்த்து அடித்து வீழ்த்தியவன். வீழ்த்திய அம்பும் அவன்கையில் இருக்கிறது.

மற்றொருவன் எதிர்த்து வந்த யானைமீது வேல் எறிந்தான். குறி தவறியது, குஞ்சரம் தப்பிப் பிழைத்தது. எய்தவேலை எடுத்து வந்து தலை தாழ்ந்து நிற்கின்றான் அவன்.

இவர்கள் இருவரையும் காணும் திருவள்ளுவர், முயலைக்கொன்று வெற்றியோடு வந்திருப்பவனைவிட, யானையைத் தப்பவிட்டுத் தோல்வியோடு வந்திருப்பவனைப் பாராட்டுகின்றார். 'அந்த அம்பினில் இந்த வேல் ஏந்துதல் இனிது' என்கிறார்.

ஏன்?

முயல், எய்தி வீழ்த்த எளிதான பொருள். அதைக் கொன்றவனுக்குப் புகழ் புல்லியதுதான்.

ஆனால் யானையை எதிர்த்தவனோ உள்ளத்திலே உரமும், துணிவும் கொண்டபின்னர்தான் எய்திட வேண்டும் என்ற எண்ணமே எழும். அதனால் அவன் பெரியது வேட்டுப் பிழை நேர்ந்தாலும், உள்ளத்து உணர்வு கண்டு அவனில் இவனே பெரியவன் என அவர் மொழி கூறுகின்றது.

காங்கிரஸ் பெரிய கட்சி உலகம் புகழும் நேருவின் புகழில் வாழ்ந்திடும் கட்சி. காந்தியின் பெயரைப் பயன்படுத்திடும் கட்சி. அதிகாரம் அதனிடத்தே. பணம் எவ்வளவு இருக்கிறது எனக் கணக்கெடுத்திட இயலாது. பயங்கரமான இந்தச் சூழ்நிலையில் தூத்துக்குடித் துணைத் தேர்தலில் போய் நிற்க நேரிட்டது.

தூத்துக்குடியில் தோற்று விட்டோம். ஆம, இதைச் சொல்லிக் கொள்வதிலே நமக்கு வெட்கமில்லை. தோற்றோம் என்றாலும் மனம் துவளவில்லை. என்ன இதற்குக் காரணம்?

யாரை எதிர்த்துத் தோற்றோம், எப்படித் தோற்றோம் என்பதனை உணரும்போது தூத்துக்குடியில் தோற்றது நமக்கு அவமானமன்று, வென்றதுதான் காங்கிரசுக்கு அவமானம் என்பதை நம்மோடு நாட்டுமக்களும் இன்றைய தினம் உணர்ந்திருக்கின்றனர்.

கடல் மடை திறந்தாற்போல் பணப்பை திறக்கப்பட்டது, அதிகாரம் அந்தகாரத்தில் அலைந்தது; பல்லிளிப்பு இன்னும் என்னென்னவோ—யாரால் அத்தனையும் அறிந்திட இயலும்?—அதற்குப்பின் வெற்றி.

வீரன்—வலிவானவில், கூர்மையான அம்பு, குறிதவறாதபழக்கம். எதிரியோ ஒரு முயல்! வீரன் வில் எடுத்தான், வளைத்தான்; 'கணை தொடுத்தான் அம்பு விடுபட்டது முயல் வீழ்ந்திட்டது.

இது சாதாரணம்; இதைத்தான் காங்கிரஸ் செய்தது. நேருவைக் காட்டி, மேருபோல் குவிந்த பணத்தைக் காட்டி, காருக்குள் காணததைக் காட்டி வாக்கு வேட்டையாடியது. வெற்றி இட்டியது.

ஆனல் நாமோ,

முயல் வேட்டைக்குப் போகவில்லை. யானையை எதிர்த்தோம்—காங்கிரசை எதிர்த்தோம்.

வீரன், வில், வேல் எல்லாம் எவ்வளவுதான் வலிவும் கூர்மையும் பெற்றிருந்தாலும் அத்தனையும் தாங்கிடும் வல்லமை மட்டுமன்று, தகர்த்திடும் ஆற்றலும் பெற்றது யானை. அதனை எதிர்த்துப் போராடினேம்; யானை தப்பியது என்றாலும்,பாராட்டுக்கிடைத்திட வேண்டும் என்பது வள்ளுவர் கூறிடும் முறை, நெறி.

காங்கிரஸ் வாக்கு வேட்டையில் இறங்கியது.

நாம் காங்கிரசை எதிர்த்தோம்.

இரண்டுக்கும் இடையிலே இருக்கும் வேறுபாட்டை உணர வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியின் கண்கள் வாக்குகளை 'வாங்கு'வதிலேயே பதிந்திருந்தன. முயலின் மீதே குறி வைத்திட்ட வீரனைப் போல்.

நாம் முயல் வேட்டைக்கு முன் னிற்காமல், யானையை எதிர்த்திடும் பணியிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தோம்.

யானை தப்பிவிட்டது; முயல் செத்துவிட்டது.

அதனால்தான் அவர்களுடைய வெற்றியை விட நமது தோல்வியே பெருமைக்கு உரியது என்று நாம் சொல்லுகின்றோம்.

இது நம்முடைய மனதுக்கு ஆறுதல் கிடைக்கச் சொல்லிக் கொள்ளும் சமாதானம் அன்று. உண்மையின் உருவம்.

எப்படியோ ஒரு வழியாகக் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றுவிட்டது.

போதுமா இந்த வெற்றி? இதோடு அதன் வேலை முடிந்திடு

கின்றதா? இதிலே நமக்கு அக்கரை இல்லை என்றாலும், 'கல்கி'ப் பத்திரிகைக்கு அக்கரை இருக்கிறது. அதனால் அந்த இதழ் என்ன சொல்லுகின்றது? காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் சில எச்சரிக்கை விடுகின்றது.

......தி. மு. க. வினர் மீதும், கம்யூனிஸ்டுகள் மீதும் பேசச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது வசைமாரி பொழிவதல்ல. மக்களுக்கு நிரந்தரமான பயன் அளிக்கக்கூடிய நற்பணிகள் புரியவேண்டும். குறைந்த பட்சம், தீயபணிகள் செய்யாமலாவது இருக்கவேண்டும். நிர்வாகத்தைச் சர்க்கார் காரியதரிசிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு ஊர் ஊராகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதுமட்டும் போதாது. மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களை உணர்ந்து உடனுக்குடன் பரிகாரங்கள் தேடி நன்மை புரிந்தால் அதுவே காங்கிரசுக்குச் செல்வாக்கைத் தேடித்தரும்.

ஒரு சில நண்பர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் காங்கிரஸ் செல்வாக்கையும் பதவியையும் உபயோகிப்பதைவிட்டு, தங்களுடைய ஒருசில நண்பர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பெருவாரியான ஏழைமக்களுக்கு இலாபம் விளையக்கூடிய செயல்களை மந்திரிகள் புரிந்தாலே போதும்.

இதுதான் கல்கிப் பத்திரிகை காங்கிரசுக்குத் தரும் எச்சரிக்கை!

இன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களிடம் என்னென்ன குற்றங்குறைகள் இருக்கின்றன என்பதற்கு இந்தப் பட்டியல் ஒரு சின்ன எடுத்துக்காட்டு. நாம் யாராவது இவ்வளவு சொல்லத் தேவையில்லை, இதிலே பாதி சொல்லியிருந்தாலும் எதிர்க்கட்சி எரிச்சலில் எதை வேண்டுமென்றே சொல்லுகின்றார்கள் — என்று சொல்லிடமுடியும்.

'கல்கி'ப் பத்திரிகை எதிர்க்கட்சியன்று. அவர்களுடைய சொந்தக் கட்சிக்குக் கடமைப்பட்ட ஏடு. அதிலே எச்சரிக்கை என்ற பெயரிலே

குற்றப்பட்டியல்!

வேடிக்கையாக இருக்கிறது; என்றாலும் காங்கிரஸ் வெற்றி பெறுகின்றது!

பேசச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது வசைமாரி பொழிவது,

காங்கிரஸ் அமைச்சர்களின் இயல்பு என்பதை இந்த ஏடு எடுத்துச் சொல்கிறது. வசையை அளந்து இங்கு இவ்வளவுதான் என்றில்லாமல் மழை(மாரி)போலத் தாராளமாகப் பொழிகின்றார்களாம். கல்கி சொல்கிறது.

நிரந்தர நற்பணிகள் புரியவேண்டும். குறைந்தபட்சம் தீயபணிகள் செய்யாமலாவது இருக்கவேண்டும்.

நரிவலம்போனால் நல்லதா, இடம்போனால் நல்லதா என்று கேட்டானும் ஒருவன். இடமும் போகவேண்டாம், வலமும் போகவேண்டாம், மேலே விழுந்து கடிக்காமல் இருந்தால் சரிதான் என்றானும் மற்றவன். இப்படிச் சிலபேர் இருக்கின்றார்கள்.

'நல்லது செய்தல் ஆற்றீர்
ஆயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்'

என்று புலவர் பெருமான் அறிவுரை கூறுகின்றார். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு அதை இன்று நாட்டுக்கு நன்மைசெய்திடவேண்டிய அமைச்சர்களிடம் எடுத்துக்காட்டவேண்டும் நிலையில் தமிழகம் இருக்கிறது. தீயபணிகள் செய்யாமலாவது இருக்கவேண்டுமாம்! இந்தச் சொல்லிலே புலப்படும்சோகம் எவ்வளவு ஆழமானது என்பதை நாட்டு நடப்பு அறிந்தவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். கல்கி சொல்கிறது.

"நிர்வாகத்தைச் சர்க்கார் காரியதரிசிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு ஊர் ஊராகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது மட்டும் போதாது."

நிர்வகிக்க வந்தவர்கள், இந்த அமைச்சர்கள். அதைச் செயலாளர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு,— ஒருவேளை ஓய்வு பெறுகின்றார்களோ என்று கருதவேண்டாம்,— ஊர் ஊராகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்களாம். அது மட்டும் போதாது என்றுதான் கல்கி சொல்கிறது. கல்கிக்கு இருக்கும் அநுதாபத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால் செய்து தொலையுங்கள், ஆனால் அது மட்டும் போதாது என்கிறது. அப்படியாயின் இப்போது அமைச்சர்கள் அதுமட்டும்தான் செய்கிறார்களோ?

இல்லை, அது மட்டும் இல்லை வேறு சில செயல்களும் செய்கிறார்களாம். அது என்ன அற்புதம் என்று திகைப்போருக்கு அந்த ஏடே பதில் சொல்கிறது.

ஒரு சில நண்பர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் காங்கிரஸ் செல்வாக்கையும் பதவியையும் உபயோகிப்பதை விட்டு......

என்னதான் சொல்கிறார்கள் அமைச்சர்கள் இதற்கு. ஒருவேளை இது நமது ஏடுகளில் வந்திருந்தாலாவது நாங்கள் மிகவும் உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறோம், எங்கள் பார்வையில் இது படவில்லை என்று சொல்லலாம்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டு, இல்லை—எச்சரிக்கை—கல்கியில் வந்திருக்கிறது. நேற்று அல்ல. 3-8-1958 இதழில் வந்திருக்கிறது. இன்றுவரை இதைமறுத்து எந்த அமைச்சராவது, எங்காவது, எவரிடத்திலாவது, எப்போதாவது பேசியது உண்டா? மூச்சுவிட்டது உண்டா? ஏன் இன்னும் வாய் திறக்கவில்லை? மௌனம் சம்மதத்தின் அறிகுறியா? என்றெல்லாம் சிலர் மனதிலாவது எண்ணங்கள் எழும் அல்லவா?

இவ்வளவு இழிவு உள்ளே இருக்கிறது. வெளியிலே வெற்றி எங்களுக்குத்தான்என்று எக்காள முழக்கம் இடுகின்றனர் காங்கிரஸ்காரர்கள்.

எக்காள முழக்கம் இருக்கட்டும் —இதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்? என்று மக்கள் கேட்கவேண்டும்.

கேட்டால்தான் உண்மை புலப்படும்.

✻

கொடுங்கோல் ஆட்சி எந் நாட்டில் நடைபெறுகிறதோ, அந் நாடு நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனப் பொருள்.

✻

ஒரு நாட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தால் அங்கே திருடர்கள், கொள்ளை அடிப்பவர்கள் முதலியோர் இருப்பார்கள் என உறுதியாய் நம்பலாம் இவைகட்குக் காரணம் ஆட்சியின் ஒழுங்கீனமே.

சாத்தியமல்ல

திருவனந்தபுரத்திலே கூடி, தீர ஆலோசித்திருக்கிறார்கள்.

கட்சியின் மூளையென்று கருதப்படுகிறவர்கள்கூட, காரசாரமாகக் கண்டனமும் கிளப்பியிருக்கிறார்கள்.

"மாநில அரசின், விவகாரங்களில்' மத்திய சர்க்கார் குறுக்கீடுவது தகாது; ஆகாது. நல்லதல்ல; அரசியல் சட்டத்துக்கு முரண்," என்று அறிக்கையும் விடுத்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள்தான், இவ்விதம் செய்திருப்பவர்கள்!!

கேரளத்தில் நடைபெறும் கம்யூனிஸ்டு சர்க்காரைப்பற்றி பல விதப் புகார்கள் கிளம்பியுள்ளன. கட்சிக் 'காம்ரேடு'களை விட்டு, மாற்றுக் கட்சியினரைத் தாக்குகிறார்களாம் கேரளத்தில்! அதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறதாம், கேரள அரசு!!

இந்தக் குற்றச்சாட்டை, நேரு பண்டிதரே, வீசியிருக்கிறார். இது, வேதனையைக் கிளப்பியிருக்கிறது, கம்யூனிஸ்டுத் தோழர்களுக்கு.

"மாகாண சர்க்காருக்கு எதிராக மத்திய சர்க்கார் நடக்கலாமா? ஒரு மாகாணத்தில் நடைபெறும் அரசைக் கவிழ்க்க, மத்திய சர்க்கார் முயற்சிக்கலாமா?"

கனலெனக் கிளம்புகிறது கேள்வி! கம்யூனிஸ்டுகள், கண்டனக் குரல் கிளப்புகிறார்கள்—தங்களுக்குப்பாதகம் ஏற்படுகிறதென்றதும்!!

*

அகில பாரதத்துக்கும் அரசியலமைப்பைத் தயாரித்தவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள்.

வடக்கும் தெற்கும், கிழக்கும் மேற்கும் ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் அதிக அக்கறை கொண்ட, வடநாட்டுத் தலைமைதான், இந்த அரசியலமைப்பைத் தயாரித்தது.

எல்லோரையும் வசப்படுத்தும் நேருவும், இரும்பு மனிதரான பட்டேலும், அவர்களுக்கு உறுதுணையாயிருந்த காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியும், காட்டிய வழிப்படி தயாரிக்கப்பட்டதுதான், இந்த அரசியல்.

டி. டி. கே, அல்லாடி போன்றோர் அந்த அரசியலமைப்புக் குழுவில் இருந்தார்கள்! கூலிக்கு மாரடிக்கும் கொள்கையுடைய இவர்கள், வடநாட்டுத் தலைமை இட்ட கட்டளையை, சரியாக முடித்துக்கொடுத்தார்கள். இந்தியா என்றும் ஒரே நாடாக இருக்க, எப்படியெப்படி அரசியல் முறைகள் இருக்கவேண்டுமோ, அப்படியே ஆக்கிக்கொடுத்தார்கள்.

அதில் ஒரு அம்சம்:- ஏதாவது ஒரு மாநிலம், எதையாவது விரும்பினால், மூன்றில் இரண்டு பங்கு 'மெஜாரிடி' பார்லிமெண்டில் இருக்கவேண்டும் என்பதாகும்.

உதாரணமாக, பம்பாய் தனக்கு வேண்டுமென்று மராட்டியர் ஆசைப்பட்டாலும், சென்னை தன் பெயரைத் தமிழ்நாடு என்று வைத்துக்கொள்ள விருப்பப்பட்டாலும், ஆந்திரம் — கேரளம் — தமிழகம் — கன்னடம் நான்கும் சேர்ந்து ஒரு தனியரசு பெற விழைந்தாலும், பார்லிமெண்டில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் ஒப்பம் அளிக்கவேண்டும். அப்போதுதான், சட்டப்படி, அந்தச் சலுகையைப் பெறமுடியும்.

*

மூன்றில் இரண்டு பங்கு! — எப்படி முடியும்? எல்லா மாகாணங்களிலும் பெரும்பான்மையான செல்வாக்கு எந்தக் கட்சிக்கு இருக்கிறதோ, அதுதான் மூன்றில் இரண்டுபங்கைப் பெறமுடியும்.

இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் இந்த வாய்ப்பு, காங்கிரசுக்குத்தானிருக்கிறது. கேரளம் தவிர்த்து, பிற மாகாணங்களில் எல்லாம், காங்கிரஸ் கட்சியினர்தான் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள்.

சட்டம் கொணரவேண்டுமாயினும், சட்ட அமைப்பில் ஏதாவது மாறுதல்கள் செய்யவேண்டுமானாலும் காங்கிரசு மனம் வைத்தால்தான் முடியும். மாகாண அரசுகள் அவர்கள் வசம் இருக்கிறதென்பது மட்டுமல்ல, மத்யப் பார்லிமெண்டிலும் அவர்கள்தான், அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.

எங்கே ஒரு மாற்றுக்கட்சி ஆட்சி அரும்பினாலும், அது டில்லியின் தயவை நாடவேண்டியதாக இருக்கிறது. டில்லி விரும்பினால் அதைச் சாய்க்கும்; அல்லது வாழவைக்கும்.

முன்பு கேரளத்தில் நிகழ்ந்தது இப்படி! ஆந்திரத்திலும், பஞ்சாபிலும்கூட இப்படி ஏற்பட்டன!! மாற்றுக் கட்சி ஆட்சியை ஒரே நிமிடத்தில், குடியரசுத் தலைவர் நீக்கிவிட்டு, கவர்னர் ஆட்சியைப்

பிரகடனம் செய்யக்கூடிய சட்டம், இருக்கிறது, அரசியலமைப்பில்.

இந்திய உபகண்டத்தில், காங்கிரசைப்போல இன்னொரு எதிர்க்கட்சி உருவாகி, பல மாகாணங்களில் அமர்ந்து, பார்லிமெண்டையும் கைப்பற்றினாலொழிய, எவ்வித மாறுதலும் செய்யமுடியாது. அப்படிப்பட்ட எதிர்க்கட்சி அகில இந்திய அடிப்படையில், உருவாகும் அறிகுறி உண்டா எனின், நிச்சயமாக இல்லை! இப்படியேற்படாது இனி, என்னும் தைரியத்தால்தான் போலும், இப்படிப்பட்ட அரசியலைக் காங்கிரசார் தயாரித்தது!

*

ஏன், இல்லை எதிர்க்கட்சிகள்? கம்யூனிஸ்டுகள் இல்லையா--இந்து மகாசபை இருக்கிறதே — சோஷலிஸ்டுகள் உள்ளனரே — பிரஜா சோஷலிஸ்டுகள் தென்படுகிறார்களே எனலாம்! உண்மை ஆனால் இந்தக் கட்சிகள், காங்கிரசு அளவுக்கு, வளரமுடியுமா என்பது நிச்சயம் சந்தேகப்படவேண்டியதாகும்.

அப்படி வளர்வதென்றாலும், எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமென்பதும், அத்தனை ஆண்டுகளுக்கும் காங்கிரஸ்தானே இருக்கும் என்பதும், யோசிக்கப்படவேண்டியதாகும். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட எதிர்க்கட்சிகள், இந்திய உபகண்டத்தின் ஒவ்வொரு வட்டாரத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக வளர்ந்துள்ளனவேயன்றி, ஒருசேர காங்கிரஸ் அளவுக்குப் பலம்பெறும் என்று கூறிடும் அறிகுறியும் இல்லை.

இன்னொன்றும் இருக்கிறது— இந்தச் சூழ்நிலையில், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அந்த மாநிலத்தின் அடிப்படையில், பல அரசியல் கட்சிகள் உருவாகியிருக்கின்றன. கம்யூனிஸ்டுகள்—இந்துமகாசபை — சோஷியலிஸ்டு — பிரஜா சோஷியலிஸ்டு என்பவை தவிர்த்து, ஒரிசாவில் 'ஞானதந்திரபரீஷத்' இருக்கிறது; பஞ்சாபில் 'அகாலிதளம்' உள்ளது; பம்பாயில், 'மராட்டியசமதி' இருக்கிறது; குஜராத் பகுதியில், 'மகா குஜராத் இயக்கம்' உள்ளது— சென்ற கிழமை கேள்விப்படுகிறோம், பீகாரில் நாகவிதர்ப்ப அண்டோலன்' எனும் பெயரில் ஒரு இயக்கம் உருவாகி இருப்பதாக.

இப்படி அந்தந்த வட்டாரத்தின் மொழி, உரிமைகள், வளம் முதலியவைகளுக்காக வாதாடும் கட்சிகள்தான் வளர்ச்சி பெற்றும் வருகின்றன. எதிர்காலத்தில், இவைகள்தான் வளர்ச்சி பெறுமே ஒழிய, "அகில இந்தியம்" பேசுபவைகள், தாண்டவேண்டிய பள்ளங்கள் பல, தெரிகின்றன.

இந்த வட்டாரக் கட்சிகளிடம்தான், காங்கிரஸ் பலத்த தோல்வியைப் பெறுகிறது! ஒரிசாவில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுமளவுக்கு, ஞான தந்திர பரிஷத் இன்றேயிருக்கிறதல்லவா? இந்த வட்டாரக் கட்சிகள் வளர்ந்து, ஆங்காங்கும் அவைகளே ஆட்சியை நிறுவி அவைகளின் பிரதிநிதிகளே பார்லிமெண்டிலும் அமருகிற வாய்ப்பு அதிகம் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஒன்றைத் தவிர, ஏனையவைகளுக்கு இந்த வாய்ப்புக் கொஞ்சம்தான் உண்டு.

காங்கிரசும் தோற்கடிக்கப்பட்டு, இந்த வட்டாரக் கட்சிகள் பலம் பெறுமானால், 'டில்லி' என்னவாகும்? டில்லியில் எந்தக்கட்சியின் ஆட்சி நீடிக்கும்?—கதம்ப ஆட்சியா! அல்லது, மெஜாரிடி ஆட்சியா!! என்பதெல்லாம் யோசிக்கவேண்டியவைகளே.

* * *

காலம் ஓடுகிறது! மாற்றங்கள் ஏராளம் மலருகின்றன!!—இந்நிலையில் 'அகில இந்தியம்' எத்தனை நாளைக்கு நிலைக்கும் என்பது ஐயத்திற்குரிய ஒன்றாகியே வருகிறது.

எதிர்காலத்தில், இந்திய உபகண்டத்தின் பல பகுதிகளில் பற்பல கட்சியின் அரசுகள் ஏற்பட்டு—மத்யபீடத்தில் 'மெஜாரிடி'யுள்ள ஒரு கட்சியின் ஆட்சி, அமைகிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம்.

நிச்சயம், இன்று காங்கிரஸ் செய்கிற காரியங்களையே அவையும் செய்யும். இன்றாவது, காங்கிரஸ், ஒரே ஒரு கேரளத்தின்மீதுதான் தன் கைவரிசையைக் காட்டுகிறது! நாளைக்குப் பல இடங்களில், பல கட்சி ஆட்சிகள் என்றால், "பல கேரளங்கள்" ஏற்படும்!!

அப்போது—தகராறுகள் சாதாரணமாகும்.

மத்யபீடம்—சாயுமளவுக்குச் சச்சரவுகள் கிளம்பும்.

எனவேதான், இவ்வளவு பெரிய பூமிப்பரப்பு, ஒரே ஆட்சிக்குள் நிலைப்பது சாத்யமல்ல என்கிறார்கள் அறிவாளிகள்.

★

விரைவில் வெளிவருகிறது!

"அன்னை"

ஆசிரியர்:
டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து M.L.A.

திங்கள் ஒருமுறை!
உங்கள் கரங்கட்கு வருமுறை!!

"வாள்தருவாள், வேல்தருவாள்,
வேகத்திற்குயிர்தருவாள்,
தாள்பணியாள், தலைகுனியாள்
தமிழ்காப்பாள் நம்மன்னை"

ஆண்டு சந்தா ரூ. 2—50 காசு
6-மாத சந்தா ரூ. 1—25 காசு
தனி இதழ் ரூ. 0—20 காசு

விபரங்கட்கு:—

"அன்னை"
179, போர்ச்சுகீஸ்சர்ச் தெரு,
சென்னை-1.